“Citeşte si dă mai departe”

PROTOCOAALELE ÎNȚELEPȚILOR SIONULUI

sau altfel spus:

PLANURILE DOMINĂRII ÎNTREGII LUMI, INIȚIATIVĂ FIXATĂ SĂ SE REALIZEZE PÂNĂ ÎN ANUL 2000 ÎN CELE 24 DE PROTOCOALE SECRETE, ÎNTOCMITE DE CONDUCĂTORII FRANCMASONERIEI MONDIALE CU OCAZIA MARELUI CONGRES SECRET FRANCMASONIC DE LA BÂLE, ELVEȚIA, CARE A AVUT LOC ÎN ANUL 1897

Motto: “Cunoaşteți adevărul şi acesta vă va elibera!”

PREFAȚĂ

Este un fapt psihologic cunoscut că majoritatea criminalilor mărturisesc crima înainte de a muri. Protocoalele Maeştrilor Francmasoni constituie o asemenea dovadă. Ce sunt aceste protocoale decât o îngrozitoare mărturisire a tuturor suferințelor şi mizeriilor pe care le-au provocat şi încă le mai provoacă FRANCMASONII. Ele ne oferă totodată cheia secretă pentru a înțelege tot răul făcut de ei ce bântuie astăzi în omenire. În "lumina" Protocoalelor se pătrund mai exact şi mai adânc adevăratele cauze ale frământărilor sociale şi politice, generate cu o diabolică abilitate de FRANCMASONI, de la Marea Revoluție Franceză încoace.

Astăzi, însă, lumea a început să se deştepte. O puternică suflare antimasonică, nu retrogradă, nu obscurantistă, nu pornind din motive religioase, ci luminată, națională, izvorâtă din adâncul instinctului de conservare, se ridică ACUM tot mai impunătoare din Statele cele mai înarmate în lupta pentru existență. Această mişcare creşte pe zi ce trece, cucereşte pe indiferenți şi converteşte pe umanitarişti, care totuşi simt că Patria este mai aproape decât Umanitatea. Lumea creştină a început să vadă primejdia, îi simte apăsarea şi încet, dar sigur, se ridică în sufletul fiecărui român revolta contra francmasoneriei, mai presus de toate utopiile înşelătoare şi cosmopolite, înfățişate de ea cu viclenie lumii întregi.

ATENȚIE! Protocoalele sunt un monument de acțiune satanică şi reprezintă izvorul tuturor ticăloşiilor umane actuale.

Protocoalele pun în lumină CAUSA CAUSORUM a decadenței lumii actuale, atât la nivelul individului, cât şi la nivelul statului.

Citirea Protocoalelor trebuie să se facă temeinic, fără grabă, ca şi citirea unui document rarisim, de înțelegerea căruia depinde soarta întregii umanități.

Pentru a înțelege faptele petrecute şi decadența în care trăim, Protocoalele trebuie citite de cel puțin trei ori, eventual memorându-se, pentru a ne fi mai mereu la îndemână.

În Protocoale, francmasonii vorbesc şi hotărăsc în secret şi conspirativ; urmăriţi-i deci cu atenţie, cu foarte mare atenţie. După ce aţi terminat de citit, prezentaţi această broşură unică şi altora, aceasta fiind o datorie morală şi o cale de apărare a întregii umanităţi.

Protocoalele conţin planurile concepute de secole de francmasoni, pentru realizarea visului lor de stăpânire a întregii planete. Protocoalele constau in 24 de procese-verbale încheiate de diferitele secţiuni ale Marelui Congres Masonic, care s-a ţinut în Elveţia, la Bâle (Basel), în 1897, şi formează programul masonic de cucerire mondială, program elaborat şi comunicat unor anumiţi "iniţiaţi", pentru a se păstra o urmă scrisă a acelor convorbiri ultrasecrete.

Despre modalitatea în care au căzut în mâinile "profanilor" aceste Protocoale, există două versiuni: prima, că au fost copiate de o femeie, soţie sau amantă a unui "iniţiat", fiind apoi comunicate creştinilor pentru ca aceştia să se pună în gardă şi să ia măsuri de apărare; a doua, că au fost ridicate dintr-un seif pe care francmasonii îl aveau într-o casă dintr-un oraş alsacian.

Lojele masonice au fost înfiinţate pentru a servi în lupta pentru supremaţie, luptă care are un pronunţat caracter antireligios şi în special anticreştin. Un grup ocult de francmasoni de grad foarte înalt (Ierarhia Superioară Secretă) le dirijează, inspiră, subvenţionează şi, fără ajutorul dat de acest grup, victoria lor nu ar fi posibilă.

Într-o zi, când, conform opiniei lor, popoarele creştine vor fi dezbinate de francmasoni şi învrăjbite unul împotriva celuilalt de presa şi literatura bolnavă - la adăpostul liberalismului -, prin atentate, corupţie şi demoralizare, prin degenerare cauzată de tutun, alcool, droguri etc., prin criză economică mondială, prin lovituri de stat în diferite ţări, se va ajunge la un Guvern Mondial de sorginte masonică.

Războaiele interne şi conflictele mondiale, pe care francmasonii ştiu să le dezlănţuie, vor grăbi venirea domniei despotismului masonic, în locul liberalismului statelor creştine. Atunci, în afară de "religia" masonică, toate religiile vor fi desfiinţate.

Un singur stat va fi suficient să cadă în mâinile francmasonilor, şi apoi toate celelalte vor cădea unul după altul, pentru ca, în final, "Regele" masonilor să domnească peste toată planeta astfel subjugată.

După cum vedem în zilele noastre, se merge cu paşi repezi spre finalizarea planului masonic, căci aceste "profeţii", concretizate în cele 24 de Protocoale în anul 1897, deci acum aproape 100 de ani, au dus la subjugarea Rusiei de către francmasoni, Rusia devenind astfel cartierul general al acestora.

Pericolul masonic a început să fie dezvăluit lumii în anul 1902, când profesorul rus SERGHEI NILUS a scos o primă ediţie a Protocoalelor, ediţie care însă a dispărut imediat, fiind distrusă de francmasoni. În 1905 a apărut o altă ediţie, din care un singur exemplar figurează în catalogul lui British Museum din Londra. În 1907, scriitorul rus C.BUTMI, cu ajutorul fratelui său AT.BUTMI, a scos o nouă ediţie a Protocoalelor, intitulată "L'ennemi du genre humain" ("Duşmanul neamului omenesc"). După lucrarea lui SERGHEI NILUS a apărut o altă ediţie în 1911, la mânăstirea Sf. Sergiu, ediţie care a fost tradusă şi de americani. Alte ediţii au apărut respectiv în anii 1911, 1912 şi 1917, ultima dintre acestea fiind distrusă de poporul rus. În 1920 au apărut la Berlin alte ediţii. Noi ediţii au apărut în limba franceză. SERGHEI NILUS, în introducerea făcută la ediţia din 1917, declară că foile conţinînd Protocoalele erau scrise în limba franceză şi că i-au fost remise de către ALEXIS NICOLAEVICI SUSOTIN, care le-a dat şi lui C.BUTMI. În 1901, doctorul mason Hertzl, anunţă Comitetul Masonic că anumiţi "dezertori", au permis "păgânilor" (creştinilor) să cunoască tainele Protocoalelor, ceea ce confirmă sustragerea acestor documente din arhivele Francmasoneriei.

Protocoale sunt în număr de douăzeci şi patru. Sunt mai mult nişte învăţături sau maxime, decât procese-verbale. Se pare că autorul sau autorii au urmărit să prezinte în douăzeci şi patru de lecţii doctrinele francmasonice, ţinta pe care o urmăresc din cele mai îndepărtate timpuri şi amănuntele celui din urmă plan

de acțiune pentru cucerirea puterii mondiale, atunci când totul va fi pregătit pentru a începe lupta hotărâtoare.

Ideile fundamentale ale Protocoalelor sunt:

1. - Francmasonii nu admit alt drept decât cel dat de forță; liberalismul propagat de ei printre creştini a distrus religia creştină şi autoritatea statului.

2. - Aurul a intrat în mâinile Francmasoneriei şi, cu ajutorul lui, aceasta a pus mâna pe presă, dominând opinia publică ce comandă guvernele în statele democrate.
Ş
În Marea Britanie, publicații ca TIMES sau MORNING POST au consacrat lungi articole referitoare la aceste Protocoale. De asemenea, în Germania, Franța, S.U.A., Austria etc., Protocoalele au fost date publicității, populația devenind astfel conştientă de primejdia reprezentată de Francmasonerie.

Poporul român trebuie să devină, de asemenea, conştient de pericolul existent şi, trecând peste orice ambiții şi neînțelegeri mărunte, să se unească şi să se opună ofensivei masonice şi robirii neamului nostru. Unirea tuturor românilor este, aşadar, singura salvare.

Prezenta broşură conține pasajele cele mai importante din cele 24 de Protocoale, fără nici o interpretare sau comentariu, aşa cum se găsesc ele în lucrarea originală.

OBSERVAȚII PE MARGINEA PROTOCOALELOR

Din cele expuse în Protocoale se poate constata că acestea formează un vast plan masonic de cucerire şi îngenunchiere a lumii creştine, conceput în cele mai mici amănunte.

Societatea şi sufletul individului au fost analizate într-un mod cu adevărat stiințific, toate punctele vulnerabile fiind identificate pentru ca masonii să aibă unde să lovească. Pregătiți în spiritul satanicei lor doctrine, ei au pornit atacul, dar nu într-o țară sau două, ci pe întreg globul pământesc, bazându-se, deci, pe lipsa de pregătire a creştinilor. Minciuna, şantajul, perfidia, corupția, trădarea, linguşirea, crima şi necinstea, în toate formele lor, sunt armele cu care luptă Francmasoneria.

TEXTUL PROPRIUZIS AL CELOR 24 DE PROTOCOALE ALE MARILOR MAEŞTRI FRANCMASONI

PRIMUL PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Dreptul, în viziunea francmasonilor, constă în forţă. Libertatea este o idee himerică. Liberalismul şi anarhia. Credinţa. Autonomia. Despotismul exercitat prin intermediul capitalului. Duşmanul intern. Mulţimea trebuie să fie păcălită. Anarhia şi efectele ei. Politica şi morala nu trebuie să aibă nimic comun. Dreptul trebuie să fie al celui mai tare. Puterea ascunsă francmasonică trebuie să fie de neînvins. Scopul francmasonic justifică întotdeauna mijloacele. Mulţimea este oarbă şi de aceea poate să fie atât de uşor manipulată de francmasoni. Alfabetul politic secret. Discordiile partidelor. Forma de guvern care conduce cel mai bine la scopul principal urmărit de francmasoni este autocraţia. Lichiorurile tari şi băuturile alcoolice în exces, care fac să slăbească conştiinţa creştinilor. Clasicismul. Desfrâul generalizat. Principiul şi regulile principale ale guvernului superstatal francmasonic. Teroarea necesară. Libertate, Egalitate, Fraternitate sau marea minciună. Principiul guvernului dinastic. Privilegiile aristocraţiei creştine trebuie să fie cât mai repede nimicite. Noua aristocraţie care trebuie să apară. Un calcul psihologic folosit de francmasoni. Abstracţia utopică a libertăţii. Amovibilitatea (revocarea) reprezentanţilor poporului.

Să lăsăm la o parte vorbele goale şi să cercetăm fiecare idee în sine, să luminăm situaţia prin comparaţii şi deducţii.

Eu vă voi arăta, deci, sistemul nostru, atât din punctul nostru de vedere, cât şi din acela al creştinilor.

Trebuie cunoscut că oamenii care au instincte şi porniri rele, sunt mult mai numeroşi decât cei care au porniri bune. De aceea, cele mai bune rezultate se ating guvernând pe oameni prin violenţă şi teroare, nu prin discuţii academice. Fiecare om este însetat de putere, fiecare ar voi să se facă dictator, dacă ar putea. În acelaşi timp, sunt foarte mulţi cei care ar fi oricând gata să jertfească bunurile celorlalţi, pentru a-şi atinge propriul lor bine.

Ce lucru a ţinut şi ţine în frâu fiarele sălbatice care se numesc oameni? Ce i-a călăuzit până acum? La început ei s-au supus puterii oarbe a pumnului, mai târziu legii, care nu este decât aceeaşi putere, dar mascată. De aceea ajungem la concluzia că dreptul e în forţă, dreptatea este de partea puterii.

Libertatea este o idee, un gând, un fapt. Trebuie ştiut cum să se fluture această idee, când este nevoie să fie atras poporul în cursa vicleană a unei idei, în jurul unui anumit partid, mai ales dacă acest partid are de gând să îl zdrobească pe cel aflat la putere. Problema aceasta devine uşoară dacă adversarul îşi găseşte puterea în ideea de libertate, în ceea ce se numeşte liberalism, şi mai ales dacă îşi jerfeşte ceva din putere pentru această idee. Iată în ce va constata atunci triumful teoriei instituite de noi: frânele slăbite ale puterii sunt luate în mână de către alţii, deoarece forţa oarbă a maselor nu poate rămâne nici o singură zi fără să fie strunită şi pentru că noua putere nu face decât să ia locul celei vechi, deja slăbite prin ideea de liberalism.

În zilele noastre, puterea aurului a înlocuit puterea guvernelor liberale. A fost o vreme când domnea credinţa. Ideea de libertate este acum irealizabilă, deoarece nimeni nu ştie să se folosească de ea într-o măsură dreaptă. Este suficient să fie lăsat poporul să guverneze câtva timp singur, pentru ca această autonomie să se transforme de îndată în destrăbălare. Iar în clipa aceea se nasc dezbinări care se transformă foarte repede în lupte sociale, în care Statele se mistuie şi unde mărimea lor se preface în cenuşă.

Fie că Statul se istoveşte de propriile lui frământări, fie că certurile sale lăuntrice îl aduc în stare de a fi la bunul plac al duşmanilor din afară, din acel moment el poate fi socotit ca pierdut şi fără de scăpare. El intră astfel în stăpânirea noastră. Puterea capitalului, care acum este în întregime în mâinile noastre, îi apare atunci acestui Stat ca o luntre de scăpare, de care este silit să se agaţe pentru a nu se îneca.

Pe aceia pe care sufletul lor simțitor i-ar face să considere netrebnice aceste gânduri, i-aş întreba: dacă un Stat are doi duşmani şi dacă îi este îngăduit să folosească împotriva unuia dintre ei, duşmanul din afară, toate mijloacele de luptă, ca de pildă: de a nu-i aduce la cunoştinţă planurile de atac şi de apărare, de a-l surprinde noaptea, sau cu puteri mai mari, fără ca toate acestea să fie privite ca imorale; de ce, aceleaşi măsuri întrebuinţate de noi împotriva unui duşman şi mai rău, care urmăresc să dărâme ordinea socială şi proprietatea, ar fi privite ca neîngăduite şi imorale?

O minte bine cumpănită poate oare nădăjdui să aibă şansa să cârmuiască cu folos popoarele prin îndemnuri cuminţi sau prin convingere atunci când calea e deschisă contrazicerii, fie chiar nesocotită şi fără însemnătate, dar totuşi ademenitoare pentru poporul care înţelege totul numai uşurel, la suprafaţă? Oamenii, fie că fac parte din pătura de jos, fie că nu, sunt cârmuiţi de micile lor patimi, de obiceiurile, de tradiţiile şi de teoriile lor sentimentale. Sunt robi inconştienţi ai împărţirii în partide care se împotrivesc înţelegerii celei mai cuminţi. Orice hotărâre a mulţimii atârnă de o majoritate întâmplătoare şi este mai mereu superficială. Fără a cunoaşte tainele politice, mulţimea ia hotărâri fără rost; şi atunci un fel de anarhie sapă pe dedesubt guvernul.

Politica nu are nici o legătură cu morala. Guvernul, care se lasă condus de morală, nu este politic şi, prin urmare, puterea lui este şubredă. Acela care vrea să domnească trebuie să se folosească de viclenie şi făţărnicie. Marile însuşiri ale poporului - sinceritatea şi cinstea - sunt defecte pentru politică, pentru că ele doboară regi şi tronuri mai uşor decât duşmanul cel mai puternic. Aceste însuşiri trebuie să le lăsăm regatelor creştine; noi nu trebuie în nici un caz să le luăm drept călăuză.

Scopul nostru este să avem în mână puterea. Cuvântul DREPT este o idee abstractă pe care nimic nu o îndreptăţeşte. Acest cuvânt nu înseamnă decât atât: "Dă-mi ceea ce vreau, pentru a putea dovedi că sunt mai tare decât tine". Unde începe şi unde se sfârşeşte dreptul?

Într-un Stat unde puterea este rău organizată, unde legile de guvernare au devenit impersonale şi uşor de ocolit, în urma drepturilor nenumărate întemeiate de liberalism, eu socotesc că este un nou drept al meu să mă arunc, pe baza legii celui mai tare, asupra tuturor ordinelor şi asupra tuturor regulilor stabilite, şi să le răstorn; să pun mâna pe legi, să clădesc toate instituţiile şi să mă fac stăpânul celor care mi-au predat mie drepturile pe care le dăduse forţa lor şi de care s-au lepădat de bună voie, din liberalism.

Din pricina slăbiciunii de astăzi a tuturor puterilor, stăpânirea noastră va fi mai trainică decât oricare alta, pentru că ea nu va putea fi înfrântă. Pentru aceasta este însă necesar ca ea să se fi înrădăcinat atât de bine, încât nici un şiretlic să nu o mai poată dărâma.

Din răul trecător pe care suntem siliţi să-l facem acum, se va naşte ulterior binele unui guvern neclintit care va restabili mersul regulat al mecanismului existenţei naţionale, tulburat de liberalism. Rezultatul îndreptăţeşte mijloacele. Să ne orientăm cu luare aminte în planurile noastre, mai puţin asupra celor bune şi morale şi cel mai mult asupra celor trebuincioase şi folositoare.

Avem înaintea noastră un plan, în care este trasă în mod strategic linia de care nu ne putem îndepărta, fără a primejdui opera mai multor veacuri.

Pentru a găsi mijloacele care duc la acest scop, trebuie să ţinem seama de laşitatea, de nemernicia, nestatornicia mulţimii, de neputinţa ei de a înţelege şi cumpăni posibilităţile şi împrejurările propriei sale vieţi şi ale bunăstarii sale. Trebuie să înţelegem că puterea mulţimii este oarbă, nesăbuită, cel mai adesea ea nu gândeşte, ci se ia după orice zvon. Un orb nu poate călăuzi un alt orb fără ca să-l ducă la prăpastie. Tot astfel, membrii mulţimii, ieşiţi din popor - oricât le-ar fi mintea de genială -, nu pot pretinde să conducă poporul fără a-l pierde în întregime, din pricină că ei nu înţeleg nimic din politică.

Numai un individ pregătit încă din copilărie pentru autocraţie poate recunoaşte graiul politicii şi realitatea ei. Un popor lăsat pe seama lui proprie, adică pe seama celor ridicaţi din sânul său, se ruinează prin certurile partidelor aţâţate de setea de putere, şi prin dezordinile care se nasc de aici. Este oare cu putinţă ca

poporul să judece liniştit, fără duşmănii lăuntrice şi să conducă afacerile ţării, care nu pot fi amestecate cu interesele personale? Se pot ei apăra împotriva duşmanilor din afară? Nu, e cu neputinţă! Un plan împărţit în atâtea capete câte are mulţimea îşi pierde unitatea, devine de neânţeles şi fără putinţă de a fi înfăptuit.

Numai un autocrat (un singur stăpân atotputernic) poate alcătui planuri mari şi limpezi, poate aşeza la locul său fiecare lucru, în mecanismul maşinii guvernamentale. Să recunoaştem, deci, că un guvern folositor ţării şi în stare să-şi atingă scopul propus, trebuie să fie condus de un singur individ responsabil. În anarhia absolută, civilizaţia nu poate exista. Ea nu este opera poporului ci a conducătorului ei, oricare ar fi el. Mulţimea este un barbar ce îşi arată barbaria la orice prilej. Îndată ce poporul apucă în mâini libertatea, ea se transformă foarte repede în anarhie, care e treapta cea mai deplină a barbariei.

Închipuiţi-vă dobitoacele acelea umane îmbibate de alcool, năucite de vin, cărora li se va da dreptul de a bea fără măsură, în acelaşi timp în care li se va da libertatea. Noi nu putem îngădui ca ai noştri să decadă până la o asemenea treaptă. Popoarele creştine sunt îndobitocite de băutură. Tinereţea le este irosită şi înjosită de studiile clasice complet inutile şi de desfrânarea precoce la care i-au impus agenţii noştri: profesorii, oamenii de serviciu, guvernantele din casele bogate, apoi însăşi negustorii noştri şi chiar femeile noastre din localurile de petrecere ale creştinilor. În rândul acestora din urmă eu număr şi pe aşa zisele "femei din lumea bună", care la rândul lor imită de bună voie, ca nişte maimuţe, luxul şi desfrânarea celor dintâi.

Cuvântul nostru de ordine este: putere cu orice preţ şi făţărnicie. Singură puterea poate învinge în politică, mai ales când este ascunsă în talentele trebuincioase oamenilor de Stat. Violenţa trebuie să fie un principiu, viclenia şi făţărnicia o regulă pentru guvernele care nu vor să-şi predea coroana în mâinile agenţilor unei noi puteri. Acest rău este singurul mijloc de a ajunge la scopul pe care îl urmărim noi. De aceea, noi nu trebuie să ne oprim în faţa mituirii, înşelătoriei, trădării, ori de câte ori ele ne pot servi atingerii scopului nostru. În politică trebuie să te pricepi să iei proprietatea altuia fără a şovăi, mai ales dacă poţi obţine prin acest mijloc supunerea şi puterea.

Statul nostru, în această cucerire paşnică, are dreptul să înlocuiască grozăviile războiului prin condamnări la moarte mai puţin văzute şi mai folositoare, necesare adeseori pentru a întreţine teroarea aceasta care face popoarele să asculte orbeşte. O neînduplecare constantă, dar straşnică este cel mai mare susţinător al puterii unui Stat; prin urmare, nu este numai în folosul nostru, este chiar de datoria noastră să ne ţinem de acest program al violenţei şi făţărniciei. O asemenea doctrină bazată pe calcul este tot atât de folositoare ca şi mijloacele pe care le întrebuinţează. Nu numai prin aceste mijloace, dar şi prin această doctrină a neînduplecării, vom învinge şi vom robi Guvernului nostru Suprem toate celelalte guverne. Va fi îndeajuns să se ştie că suntem neînduplecaţi, pentru ca orice nesupunere să înceteze.

Noi, încă din vechime, am aruncat poporului cuvintele: LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE, cuvinte repetate de atâtea ori de către papagalii inconştienţi care, atraşi din toate părţile de această momeală, nu s-au folosit de ea decât pentru a nimici prosperitatea lumii şi adevărata libertate individuală, altădată atât de bine asigurată prin constrângerea mulţimii. Oamenii care s-au crezut inteligenţi, n-au ştiut să descurce înţelesul ascuns al acestor cuvinte şi n-au văzut deloc că ele se contraziceau, ei nu au văzut că în realitate nu există egalitate în natură şi că nu poate să existe libertate, că natura însăşi a creat inegalitatea minţilor, a caracterelor şi a inteligenţelor, atât de mult supuse legilor ei. Aceşti oameni nu au înţeles că mulţimea este o putere oarbă şi că parveniţii pe care şi-i alege pentru a o guverna, nu sunt mai puţini orbi în politică decât ea însăşi. N-au înţeles că iniţiatul, cel introdus în tainele politicii, fie el chiar un prost, poate guverna, în vreme ce mulţimea neiniţiaţilor, fie chiar plini de geniu, nu înţeleg nimic din politică. Toate aceste gânduri nu le-au venit deloc în minte creştinilor. Totuşi, pe aceasta se întemeia principiul guvernământului drastic. Tatăl, Domnitorul, transmitea fiului său secretele politicii, necunoscute, în afară de membrii familiei domnitoare, pentru ca nimeni să nu le poată trăda. Mai târziu, obiceiul transmiterii adevăratelor principii ale politicii, s-a pierdut. Izbânda operei noastre s-a mărit mult prin aceasta.

Totuşi, în lumea întreagă, cuvintele LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE au adus în rândurile noastre, prin mijlocirea agenților noştri orbi, legiuni întregi de creştini care ne purtau cu însuflețire steagurile. Aceste cuvinte erau pentru ei nişte viermi care rodeau prosperitatea tuturora, distrugând peste tot pacea, solidaritatea, stăpânind pe dedesubt toate instituțiile Statului. Veți vedea din cele ce urmează să vă comunicăm, că aceasta ne-a folosit cel mai mult nouă. Acest aspect ne-a dat, printre altele, putința de a obține cheia cea mai importantă sau, mai bine zis, de a desființa privilegiile pe care era întemeiată aristocrația creştinilor şi singurul mijloc de apărare ce-l aveau împotriva noastră popoarele şi națiunile. Pe ruinele jalnice ale aristocrației naturale şi ereditare noi ne-am ridicat aristocrația noastră, a inteligenței şi a banului. Am luat drept bază a acestei noi aristocrații bogăția, care depinde de noi, şi ştiința, care este îndrumată de maeştrii noştri.

Izbânda noastră a mai fost mult uşurată şi prin faptul că, în legăturile noastre cu oamenii de care aveam nevoie, am ştiut întotdeauna să atingem şi să influențăm corzile cele mai sensibile ale sufletului oamenilor: meschinăria, lăcomia, neîndestularea, lipsurile materiale, fiecare dintre aceste slăbiciuni omeneşti, luate în parte, fiind în stare să înăbuşe gradat neatârnarea gândului, punând voința oamenilor în slujba celor care astfel le cumpără sufletul.

Ideea abstractă a libertății ne-a dat putința de a face mulțimea să înțeleagă că un guvern nu este altceva decât un locțiitor al proprietarului țării, adică al poporului, şi că poate fi schimbat aşa cum se schimbă mănuşile învechite.

Amovibilitatea (faptul de a fi revocat) reprezentanților poporului îi pune totdeauna la dispoziția noastră; ei depind de alegerea noastră.

AL II-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Toate războaiele economice sunt de fapt temelia supremației francmasonice. Administrația vizibilă şi "Consilierii francmasonici secreți care acționează din umbră". Succesul foarte mare al tuturor doctrinelor distrugătoare. Asimilarea anumitor principii francmasonice în politică. Rolul de manipulator eficient al maselor care revine presei. Prețul socotit al aurului şi valoarea victimelor omeneşti. Este în interesul nostru ca războaiele să nu urmărească, dacă se poate, câştiguri teritoriale. Războiul fiind astfel mutat pe terenul economic, națiunile vor simți puterea stăpânirii noastre şi situația va pune pe cei doi vrăjmaşi la dispoziția agenților noştri internaționali, care au mii de ochi pe care nici o graniță nu-i poate opri. Atunci drepturile noastre internaționale vor covârşi drepturile naționale, în adevăratul înțeles al cuvântului, şi ele vor guverna popoarele la fel cum reglementează dreptul civil al Statelor legăturile dintre supuşii lor.

Administratorii, aleşi cu grijă din popor de către noi dintre creştinii inconştienți cei mai slugarnici, nu vor fi niciodată oameni competenți pentru administrația țării. În acest chip ei vor deveni nişte păpuşi trase de ață de către inteligenții şi genialii noştri sfetnici, de către specialiştii noştri, crescuți şi pregătiți încă din copilărie în vederea administrării afacerilor lumii întregi. Voi ştiți că specialiştii noştri şi-au câştigat cunoştințele necesare administrării şi punerii în practică a planurilor noastre politice, din experiența istoriei, din studiul tuturor evenimentelor importante.

Creştinii nu se orientează după practica observațiilor imparțiale culese din istorie, ci după o rutină teoretică, incapabilă de a ajunge la vreun rezultat real. De aceea niciodată noi nu ne vom orienta după ei; să-i lăsăm să-şi mai petreacă încă ceva timp ca să se mai hrănească cu noi nădejdi şi noi petreceri, sau cu amintirea plăcerilor trecute. Să-i lăsăm să creadă în însemnătatea pe care le-am inspirat-o, relativ la legile ştiinței, la teorii. Tocmai de aceea propagăm în continuu, prin presa noastră, încrederea lor oarbă în aceste legi. Clasa inteligentă a creştinilor va fi mândră de cunoştințele sale şi, fără a le examina în mod logic, ea va pune în aplicare toate învățăturile ştinței născocite de către agenții noştri pentru a le călăuzi mințile în direcția care ne este trebuincioasă nouă.

Să nu credeți nici o clipă că aceste afirmații sunt fără o bază serioasă: gândiți-vă la succesul pe care l-am știut făuri cu Darwinismul, Marxismul, Nietzscheismul. Însă numai nouă influența cu adevărat rea a acestor tendințe trebuie să ne fie cunoscută.

Trebuie permanent să ținem cont de ideile, caracterele, tendințele moderne ale popoarelor, pentru a nu face greşeli în politică şi în administrarea afacerilor. Sistemul nostru, ale cărui părți pot fi alcătuite în mod deosebit după popoarele pe care le întâlnim în drumul nostru, nu poate reuşi dacă realizarea sa practică nu este bazată pe confruntarea rezultatelor trecutului cu prezentul.

Statele de astăzi au o mare putere ce poate fi influențată foarte mult: PRESA. Rolul presei este de a arăta nemulțumirile aşa-zise intolerabile, de a aduce la cunoştință plângerile poporului, de a crea nemulțumiți şi de a le pune la dispoziție un glas.

Presa întruchipează în aparență libertatea cuvântului. Dar Statele nu au ştiut să folosească această putere şi acum ea a căzut aproape în întregime în mâinile noastre. Prin ea noi am obținut o mare trecere, cu toate că am stat în umbră, mulțumită ei am strâns în mâinile noastre AURUL, în ciuda valurilor de sânge şi de lacrimi în mijlocul cărora am fost siliți să ni-l agonisim. Dar toate acestea le-am răscumpărat, până la urmă, jertfind pe mulți dintre ai noştri. Fiecare victimă din rândurile noastre, valorează cât mii de creştini înaintea lui Dumnezeu.

AL III-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Şarpele francmasonic simbolic şi semnificația lui secretă. Nestabilitatea urmărită a balanței constituționale. Teroarea necesară care se inoculează în palate. Puterea francmasonică şi ambiția. Maşinile ridicole de vorbit, parlamentare şi pamfletele. Abuzurile curente ale puterii. Sclavia economică. "Adevărul poporului". Acaparatorii şi aristocrația. Armata secretă a francmasonilor. Accelerarea prin toate mijloacele a degenerării creştinilor. Foamea generalizată şi dreptul de neclintit al capitalului. Venirea şi încoronarea "stăpânului planetar universal". Scopul fundamental secret al programelor viitoarelor şcoli populare ale francmasonilor. Secretul ştiinței ordinii sociale. Criza economică generală provocată de francmasonerie. Siguranța celor care care sunt de ai "Noştri". Despotismul prestabilit al francmasonilor şi domnia necesară a rațiunii. Pierderea unui călăuzitor. Francmasoneria şi cum a provocat chiar ea în realitate "Marea" Revoluție Franceză. Regele despot este o prefigurare a "STĂPÂNULUI PLANETAR UNIVERSAL". Cauzele de bază ale invulnerabilității francmasoneriei mondiale. Libertatea este o himeră.

Vă pot anunța că suntem deja aproape de țelul final. Încă puțin timp şi cercul se va închide. Când cercul va fi închis, toate Statele Europei vor fi cuprinse în el ca în nişte cătuşe puternice.

Balanța constituțională va fi în curând răsturnată, deoarece noi am falsificat-o în aşa fel ca să se aplece când într-o parte, când într-alta, până ce, în sfârşit, se va prăbuşi. Creştinii credeau că au făurit-o destul de puternică şi aşteptau întotdeauna ca cele două talere să fie în echilibru. Acum persoanele domnitoare sunt puse la zidul infamiei de către reprezentanții lor, care fac neghiobii şi se lasă târâți de către puterea lor, fără control şi fără responsabilitate. Aceşti reprezentanți îşi datorează puterea terorilor prin care sunt stăpânite Palatele. Persoanele domnitoare, nemaiavând deloc legătură cu poporul lor, nu se mai înțeleg cu el şi nu se pot apăra împotriva persoanelor lacome după putere. Puterea clarvăzătoare a persoanelor domnitoare şi puterea oarbă a poporului fiind acum despărțite de către noi, şi-a pierdut toată însemnătatea; separate, sunt în prezent tot atât de neputincioase precum orbul fără toiag.

Pentru a îndemna pe ambițioşi să abuzeze de putere, noi am pus față în față toate forțele, dezvoltând şi amplificând toate înclinațiile lor liberale către independență. În acest scop am încurajat orice acțiune rea, am înarmat toate partidele, am făcut din putere ținta tuturor ambițiilor. Am transformat în arene de luptă Statele unde se dezvoltă şi se manifestă astfel de tulburări. Încă puțină vreme şi dezordinea, împreună cu falimentul, vor apare peste tot.

Neobosiții limbuți au transformat ședințele Parlamentelor și adunărilor administrative în sterile lupte oratorice. Ziariștii îndrăzneți, pamfletari fără rușine, atacă zilnic personalul administrativ. Abuzurile puterii vor pregăti prăbușirea în final a tuturor instituțiilor și atunci totul va fi răsturnat sub loviturile mulțimii înnebunite.

Popoarele sunt înlănțuite prin munca grea, cu mai multă eficiență și tărie decât au fost înlănțuite de sclavie și robie. Din sclavia antică ori din robia Evului Mediu se mai putea scăpa uneori, într-un fel sau altul. Sclavii puteau fi răscumpărați, dar astăzi noi urmărim ca majoritatea oamenilor să nu poată scăpa de mizerie. Drepturile pe care noi le-am înscris în constituții sunt himerice închipuiri pentru mulțime deoarece ele sunt neadevărate. Toate aceste așa-zise "drepturi ale poporului" nu pot exista decât în închipuire, fiindcă în realitate ele nu pot fi înfăptuite niciodată. Pentru muncitorul proletar, încovoiat și epuizat de munca lui grea, zdrobit de o crudă soartă, ce preț are dreptul dat vorbăreților de a flecări, dreptul dat ziariștilor de a scrie tot soiul de nerozii alături de lucruri serioase, din moment ce proletariatul nu trage alt folos din constituție decât nenorocitele fărâmituri pe care i le aruncăm de la masa noastră îmbelșugată, în schimbul unui vot favorabil planurilor complicilor și agenților noștri? Drepturile republicane sunt o amăgire pentru bietul om: nevoia unei munci aproape zilnice nu-i îngăduie să se folosească de ele; în schimb, aceste drepturi îi iau și garanția unui câștig statornic și sigur, punându-l la bunul plac al grevelor patronilor sau camarazilor.

Sub conducerea noastră, poporul a distrus aristocrația (nobilimea), care-i era ocrotitoarea și mama hrănitoare naturală, de a cărei înflorire depindea și bunăstarea poporului. Acum când aristocrația este distrusă, poporul a căzut sub stăpânirea hrăpăreților, a speculanților îmbogățiți, care îl apasă într-un chip nemilos.

Noi vom apărea mai târziu muncitorului ca niște eliberatori de acest jug, când îi vom propune să intre în rândurile acestei armate de socialiști, de anarhiști de comuniști pe care, sub pretext de solidaritate, o susținem totdeauna înfruntând printre ei membrii francmasoneriei noastre sociale. Aristocrația, care se bucura de dreptul asupra muncii lucrătorilor, avea interes ca muncitorii să fie sătui, sănătoși și puternici. Interesul nostru este, dimpotrivă, ca toți creștinii să degenereze cât mai repede. Puterea noastră izvorăște din lipsuri, din foame cronică, din slăbiciunea muncitorului, deoarece toate acestea îl supun voinței noastre și îl fac să-și piardă și puterea și hotărârea de a se împotrivi acestei voințe. Foamea dă capitalului mai multe drepturi asupra muncitorului decât căpătase aristocrația de la puterea regilor și a legilor. Prin mizerie și prin ura pe care o produce ea, noi îndrumăm mulțimile, ne folosim de mâinile lor pentru a zdrobi pe cei ce se împotrivesc planurilor noastre.

Atunci când va veni vremea ca regele nostru universal, al întregii planete, să fie încoronat, toate aceste mâini vor mătura din calea noastră tot ceea ce ar putea fi o piedică.

Creștinii aproape că au pierdut obișnuința de a gândi fără ajutorul sfaturilor noastre științifice. Iată de ce ei nu văd trebuința grabnică de a face ceea ce vom face noi atunci când ne va fi sosit domnia și anume de a propăvădui în școlile primare singura știință adevărată, care e cea dintâi dintre toate științele ordinii sociale, ale vieții omenești și ale existenței sociale, știința care arată diviziunea muncii și împărțirea oamenilor în clase și condiții deosebite.

Trebuie ca fiecare să știe că niciodată nu poate exista egalitate în urma deosebitelor feluri de muncă la care sunt supuși oamenii, că nu pot fi toți deopotrivă răspunzători înaintea legii; că, de pildă, răspunderea nu e aceeași pentru acela care nu aduce atingere decât cinstei lui proprii. Adevărata știință a ordinii sociale, în taina căreia noi nu lăsăm să pătrundă creștinii, ar arăta tuturor că locul și munca fiecăruia trebuie să fie diferită, pentru a nu fi un izvor de încurcături în urma lipsei de potrivire dintre educație și muncă. Învățând această știință (și încă din școlile primare) popoarele se vor supune de bună voie puterilor și ordinii sociale stabilite de către ei în Stat. Dimpotrivă însă, în starea de azi a științei, așa cum am făurit-o noi, poporul încrezându-se orbește în cuvântul tipărit nutrește, în urma neadevărurilor pe care le crede și cu care îi întreținem prostia, o ură împotriva tuturor pozițiilor pe care le crede a fi deasupra lui, deoarece el nu înțelege importanța fiecărei poziții sociale.

Această duşmănie va creşte încă în urma crizei economice, care se va sfârşi prin încetarea operaţiunilor de bursă şi a mersului industriei.

Când vom da naştere (cu ajutorul tuturor mijloacelor ascunse de care dispunem, prin aurul care se află în întregime în mâinile noastre) unei crize economice generale, atunci vom arunca în stradă mulţimi întregi de muncitori în aceeaşi zi, în toate ţările Europei.

Aceste mulţimi nemulţumite vor vărsa cu sete sângele acelora pe care, în simplitatea neştiinţei lor, îi pizmuiesc încă din copilărie şi ale căror bunuri le vor putea atunci jefui.

Ele însă nu se vor atinge de ai noştri, deoarece momentul atacului ne va fi cunoscut dinainte şi vom lua toate măsurile pentru a ne pune la adăpost.

Am spus că progresul îi va supune pe toţi creştinii domniei raţiunii. Astfel va fi manifestat despotismul nostru; el va şti să liniştească toate frământările prin măsuri straşnice şi exemplare; el va şti să gonească liberalismul din toate instituţiile.

Când poporul vede că i s-au făcut, în numele libertăţii, atâtea concesiuni şi avantaje, îşi închipuie prosteşte că el este stăpânul şi se aruncă avid asupra puterii dar, bineânţeles, se izbeşte de o mulţime de piedici. Atunci el nu se gândeşte să se întoarcă de unde a plecat, ci începe să-şi caute un nou conducător şi, astfel, fără să-şi dea seama, el îşi depune toate puterile la picioarele noastre. Amintiţi-vă de Revoluţia Franceză, căreia noi i-am dat numele de "Mare"; tainele pregătirii ei ne sunt bine cunoscute deoarece ea a fost în întregime opera noastră.

De atunci noi ducem poporul de la o dezamăgire la alta, cu scopul ca să se lipsească chiar şi de ceea ce este bun, în folosul viitorului Rege-despot, pe care în viitor îl pregătim lumii.

Astăzi suntem atotputernici ca putere internaţională, căci dacă suntem atacaţi într-un Stat, suntem apăraţi de celelalte. Laşitatea nesfârşită a popoarelor creştine care se târăsc înaintea puterii, care sunt nemiloase faţă de mici slăbiciuni şi greşeli, dar complet iertătoare faţă de nelegiuirile cele mari, care nu vor să recunoască contradicţia dintre ideea libertăţii, care sunt răbdătoare până la jertfă în faţa puterii brutale a unui despot îndrăzneţ - iată ce ne înlesneşte din plin neatârnarea noastră. Aceste popoare creştine suferă şi rabdă de la prim-miniştrii lor nedreptăţi evidente pentru care ar fi tăiat capul la douăzeci de regi.

Cum se poate explica pentru noi un asemenea fenomen ce pune în evidenţă o asemenea inconsecvenţă a maselor populare în faţa unor stări de lucruri care par a fi de aceeaşi natură? Fenomenul acesta se explică prin faptul că aceşti dictatori - primii miniştri - fac ca să se spună la urechea poporului, prin agenţii lor, că, dacă ei pricinuiesc neajunsuri mari Statelor, toate acestea le fac numai pentru scopul final de a asigura ulterior fericirea popoarelor, înfrăţirea lor internaţională, solidaritatea, drepturile egale pentru toţi. Bineînţeles, niciodată nu li se spune că această înfrăţire nu trebuie să se facă decât sub ghidarea şi stăpânirea noastră.

Şi iată cum poporul osândeşte pe cei drepţi şi-i iartă pe cei foarte vinovaţi, încrezându-se din ce în ce mai mult că doar el singur poate face tot ceea ce îi place. În asemenea împrejurări, până la urmă, poporul nimiceşte orice orânduire liniştită şi dă naştere la nedreptate şi neorânduire la fiecare pas.

Cuvântul LIBERTATE împinge repede la luptă societăţile omeneşti împotriva oricărei puteri, fie ea chiar a lui Dumnezeu şi a firii. Iată pentru ce, după ridicarea noastră la domnie, va trebui să fie scos acest cuvânt din vocabularul omenesc ca fiind principiul brutalităţii, care schimbă mulţimile în fiare sălbatice. Este adevărat că aceste fiare adorm totdeauna după ce s-au adăpat cu sânge şi că atunci e uşor să le prinzi în lanţuri. Dar dacă nu li se dă sânge, atunci ele nu dorm, ci luptă.

AL IV-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Diferitele stadii necesare ale unei Republici. Francmasoneria exterioară şi secretele sale. Libertatea şi credinţa. Concurenţa internaţională a comerţului şi industriei în viziunea francmasoneriei. Rolul esenţial al speculaţiei. Cultul aurului ca valoare fundamentală la francmasoni.

Fiecare Republică trece prin diferitele trepte de dezvoltare, prin diferite stadii.

Primul stadiu cuprinde cele dintâi zile de nebunie ale unui orb care se aruncă în dreapta şi în stânga. Al doilea este cel al demagogiei din care se naşte anarhia; apoi vine în mod inevitabil despotismul; nu un despotism legal şi pe faţă şi, prin urmare, răspunzător, ci un despotism nevăzut şi necunoscut, dar totuşi eficient şi foarte simţit; despotismul desfăşurat de către o organizaţie secretă care acţionează cu scrupule cât mai puţine şi care operează sub scutul cât mai multor agenţi, a căror înlăturare la momentul necesar nu numai că nu-i face nici un rău (acestei organizaţii), ci chiar o ajută, scutind-o să-şi cheltuiască mijloacele sale cu răsplătirea unor servicii prea îndelungate.

Cine ar putea răsturna o putere nevăzută? Căci puterea noastră este una de felul acesta. Francmasoneria exterioară, de la suprafaţă, nu serveşte decât pentru acoperirea planurilor noastre; planul final al acţiunii acestei puteri, ba chiar şi locul organizaţiilor sale, SUPREM CONDUCĂTOARE, vor rămâne totdeauna necunoscute poporului.

Libertatea în sine ar putea fi complet nevătămătoare şi ar putea exista într-un Stat fără a aduce vreun rău bunăstării popoarelor, dacă ea s-ar sprijini pe legile credinţei în DUMNEZEU şi ale frăţiei omeneşti, străină de acea egalitate care este dezminţită chiar de legile firii, care a statornicit înfrânarea şi supunerea. Având o asemenea credinţă, poporul s-ar lăsa guvernat de către autoritatea parohiilor şi ar merge înainte, umil şi paşnic, sub conducerea păstorului său sufletesc, împăcat cu împărţirea făcută de Dumnezeu a bunurilor acestei lumi. Iată de ce trebuie să dărâmăm complet credinţa în cele divine şi trebuie să smulgem din mintea creştinilor înşuşi gândul Dumnezeirii şi al Sufletului, pentru a le înlocui cu meschine calcule şi lipsuri materiale.

Pentru ca cele mai alese şi elevate suflete ale creştinilor să nu aibă aproape de loc timp să cugete şi să observe, trebuie să-i abatem pe creştini de la aceste preocupări, împingându-i numai către grijile industriei şi ale comerţului. În acest chip toate naţiunile îşi vor urmări doar câştigurile lor şi, luptând fiecare cu îndârjire pentru propriile foloase, nu vor băga de seamă care este duşmanul lor comun. Însă, pentru ca libertatea să poată astfel dezbina şi nimici în întregime societatea creştinilor, trebuie să facem din speculaţie baza industriei. Procedând astfel, nici una dintre bogăţiile pe care industria le va scoate din pământ nu va rămâne în mâna industriaşilor, ci toate se vor spulbera în speculaţii, adică, în final, vor cădea în pungile noastre.Lupta tenace şi înfierbântată pentru expansiune şi loviturile vieţii economice a creat şi va crea societăţi dezamăgite, reci şi fără suflet. Aceste societăţi vor avea o spontană groază de politica morală şi superioară şi de religie. Singura lor călăuză va fi calculul meschin, adică aurul pentru care vor avea un adevărat cult din pricina bunurilor materiale pe care le poate procura. Atunci clasele de jos ale popoarelor ne vor urma în lupta noastră împotriva clasei inteligente a creştinilor de la putere, care sunt potrivnicii noştri, şi ei vor face aceasta nu de dragul binelui şi nici pentru a pune mâna pe bogăţii, ci numai din ura ce o poartă celor supuşi.

AL V-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Crearea unei cât mai puternice centralizări a Guvernului. Mijloacele tainice de a-şi însuşi puterea care sunt specifice francmasoneriei. De ce adeseori statele nu se pot înţelege între ele. Elitismul generator de mândrie al francmasonilor. Aurul şi banii sunt totdeauna motorul principal care face să se mişte toate mecanismele în state. Monopolurile create de francmasoni în comerţ şi în industrie. Importanţa nebănuită a criticii. Instituţiile statului aşa "cum se văd". Oboseli şi plictiseli cauzate de excesul de cuvântări. Cum se

pote pune pe deplin stăpânire pe opinia publică? Importanța deosebită a inițiativei particulare. Guvernul francmasonic suprem.

Ce formă de administrație se poate da unor State în care stricăciunea, corupția a pătruns peste tot, unde nu poți ajunge la bogăție decât prin acele viclene surprize îndemânatice care sunt pe jumătate pungăşii? Unde domneşte neînfrânarea moravurilor, unde moralitatea şi cinstea nu se susțin decât cu pedepse şi legi aspre, iar nu pentru că ar fi înțelese şi primite de bună voie; unde simțămintele de Patrie şi Religia sunt înăbuşite de credințe cosmopolite? Ce altă formă de guvernare să se dea acestor societăți, decât forma despotică pe care o vom descrie mai departe? Noi vom călăuzi atunci în mod mecanic viața politică a supuşilor noştri prin legi noi. Aceste legi vor lua înapoi, una câte una, avantajele şi prea marile libertăți care au fost împărțite de către creştini, iar domnia noastră va pune temeliile unui despotism atât de măreț, încât doar el va fi în stare, oricând şi oriunde, să impună tăcere creştinilor care vor voi să ni se împotrivească şi care vor fi nemulțumiți.

Ni se va spune că despotismul despre care vorbesc nu ține seama de progresele moderne. Vom dovedi contrariul.

Atunci când popoarele considerau persoanele domnitoare ca o întruchipare a Voinței Dumnezeieşti, ele se supuneau fără murmur absolutismului regilor, dar din ziua în care le-am picurat în suflet gândul propriilor lor drepturi au considerat persoanele domnitoare ca pe nişte simpli muritori de rând. Ungerea Sfântă n-a mai împodobit capul regilor, deoarece i-am luat poporului credința în Dumnezeu; autoritatea a fost târâtă în stradă, adică într-un loc de proprietate publică, iar noi am pus astfel îndată mâna pe ea.

Mai mult încă, arta noastră de a guverna masele şi pe indivizi cu ajutorul unei teorii şi a unor jocuri de cuvinte meşteşugit alcătuite, ori prin reglementări ale vieții sociale şi prin tot felul de alte mijloace dibace - pe care creştinii nu le înțeleg deloc - face şi ea parte din geniul nostru administrativ, crescut în spiritul de analiză, de observație şi de o mare eficiență în concepții, cum până acum nimeni nu a mai avut şi nu ni se poate asemăna. La fel, nimeni nu se poate compara cu noi în alcătuirea planurilor de acțiune politică şi de solidaritate a noastră. Numai Iezuiții ar putea să stea alături de noi în această privință, dar noi am reuşit să-i discredităm în fața mulțimii stupide, din pricină că ei formau o organizație vizibilă, în timp ce noi rămânem mereu în umbră împreună cu organizația noastră secretă. De altfel noi ştim că lumii nu-i pasă ce stăpân are.

O alianță trainică între toți creştinii din lume ne-ar putea opri oricând pentru câtva timp, dar acum noi ştim că suntem scutiți de această primejdie prin rădăcinile adânci de neînțelegere pe care nu le mai poate nimeni smulge din inima creştinilor.

Noi am pus față în față calculele individuale şi naționale ale creştinilor, urile religioase şi etnice pe care le-am ațâțat şi le-am ținut aprinse de douăzeci de veacuri. De aceea nici un guvern nu va găsi ajutor nicăieri; vom acționa astfel încât fiecare va socoti că o înțelegere sau o acțiune împotriva noastră este dăunătoare propriilor sale interese. Noi trebuie să devenim atotputernici în această lume, pentru ca de noi să se țină mereu socoteală. Puterile trebuie să ajungă să nu poată încheia nici cea mai neînsemnată înțelegere fără ca noi să nu luăm de îndată parte la ea.

Toate rotițele mecanismului guvernamental depind de un motor care este acum în mâinile noastre şi acest motor este AURUL. Ştiința economiei politice, întemeiată de către maeştrii noştri, ne dovedeşte de multă vreme puterea uriaşă a aurului.

Capitalul, pentru a avea mâinile libere şi puternice trebuie să obțină monopolul industriei şi al negoțului; o mână nevăzută este pe cale de a înfăptui toate acestea, în toate părțile lumii. Această libertate va da în curând putere politică industriaşilor. Poporul le va fi supus. Trebuie mai degrabă să dezarmăm astăzi popoarele decât să le împingem la război, să le deşteptăm patimile fierbinți şi să le canalizăm în folosul nostru decât să le liniştim; mai degrabă este necesar să punem stăpânire pe ideile lor şi să le răstălmăcim decât să ne prefacem că nu le luăm în seamă.

Ținta de căpetenie a acțiunilor noastre este să slăbim spiritul public al creştinilor prin critică, să-i facem să-şi piardă obiceiul de a cugeta adânc, deoarece gândirea profundă dă naştere împotrivirii față de noi. Să obosim, din contră, puterile gândului în vane hărțuieli oratorice.

De când lumea, popoarele, ca şi orice om, au luat cuvintele drept fapte, au putut fi cu uşurință înşelate deoarece ele se mulțumesc cu aparența lucrurilor şi îşi dau foarte rar silința de a cerceta dacă promisiunile în legătură cu viața socială au fost îndeplinite. Iată de ce aşezămintele noastre vor avea totdeauna o frumoasă înfățişare la suprafață, care va dovedi şi va păcăli poporul îndeajuns cu privire la binefacerile lor în ceea ce priveşte progresul.

Noi vom împrumuta fără să ezităm haina tuturor partidelor, ale tuturor tendințelor şi vom îmbrăca cu ele pe oratorii noştri, care vor vorbi atât de mult încât toată lumea va fi dezorientată şi obosită să-i mai asculte.

Pentru a dezbina şi a câştiga opinia publică, trebuie să o buimăcim răspândind din diferite părți şi vreme îndelungată atâtea păreri care se bat cap în cap, încât creştinii vor sfârşi prin a se pierde în labirintul acesta şi vor sfârşi prin a considera că este mult mai bine să nu ai nici o părere în politică. Vor recunoaşte în final că acestea sunt fapte care nu privesc deloc societatea şi că ele nu sunt menite a fi cunoscute decât de acela care o conduce. Acesta este primul secret.

Al doilea secret, necesar pentru a guverna cu succes prin dezbinare, constă în a înmulți în aşa fel greşelile poporului, apoi obiceiurile rele, patimile şi regulile vieții în comun, încât nimeni să nu mai fie în stare să descurce acest haos şi oamenii să ajungă să nu se mai înțeleagă unii cu alții. Această tactică va mai avea ca urmare răspândirea discordiei în toate partidele, risipirea în direcții divergente a tuturor forțelor colective care nu vor încă să ni se supună. Ea va descuraja de asemenea orice inițiativă personală oricât de genială şi va fi mai puternică decât milioane de oameni printre care a împrăştiat suspiciunea şi neînțelegerea. Trebuie să îndrumăm permanent educația societăților creştine în aşa fel încât mâinile lor să cadă în jos obosite, într-o neputință deznădăjduită, în fața oricărui lucru care va cere inițiativă, perseverență şi voință.

Sforțările, eforturile, care sub regimul libertății se desfăşoară nestânjenite şi neîngrădite, sunt neputincioase în acest caz, deoarece se izbesc de eforturile libere şi contrarii ale altora. De aici se nasc apoi dureroase conflicte morale, dezamăgiri şi înfrângeri. Noi vom obosi atât de mult pe creştini cu această libertate, încât îi vom sili să ne ofere o stăpânire internațională a cărei natură va fi aşa de eficientă încât va putea îngloba în mod abil, fără o luptă fățişă, toate Statele lumii pentru a forma Guvernul nostru Suprem care va conduce întreaga planetă.

În locul guvernelor de astăzi noi vom pune câte un Guvern fantomă care se va chema Administrația Guvernului Suprem. Mâinile sale vor fi întinse în toate părțile ca nişte cleşti, iar organizația sa va fi atât de mare, încât până la urmă nici un popor nu se va putea feri ci i se va supune.

AL VI-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Monoplurile; averile tuturor creştinilor vor ajunge în curând să depindă de aceste monopoluri. Aristocrația slăbită va fi lipsită de bogăția funciară. Comerțul, industria şi speculația ca mijloace francmasonice de îmbogățire fără muncă. Luxul care înrobeşte. Mărirea salariului şi scumpirea imediat ulterioară a obiectelor de primă necesitate. Anarhia întreținută şi beția generalizată. Înțelesul secret al propagandei unor teorii economice năucitoare.

În curând vom întemeia uriaşe monopoluri, care vor fi izvoare de bogății colosale şi de care vor depinde chiar şi marile averi ale creştinilor într-o aşa măsură, încât vor fi înghițite de ele, cum se întâmplă cu creditul Statelor a doua zi după o prăbuşire politică.

Domnii economişti care sunt de faţă vor şti să aplice şi să preţuiască însemnătatea acestei combinaţii.

Trebuie să mărim prin toate mijloacele cu putinţă însemnătatea Guvernului nostru Suprem, înfăţişându-l ca pe ocrotitorul şi răsplătitorul tuturor celor care i se supun de bună voie.

Nobilimea creştinilor, în ceea ce priveşte puterea ei politică, a dispărut. Nu ne mai temem de ea; dar ca proprietară de bunuri teritoriale, ea ne poate dăuna în măsura în care izvoarele ei de câştig pot fi independente de noi. Trebuie deci, cu orice preţ, să-i luăm din stăpânire pământurile. Cel mai bun mijloc pentru acest scop este de a mări impozitele pe proprietate funciară, pentru a îndatora prin aceasta pământul. Aceste măsuri inteligente vor ţine proprietatea funciară într-o stare de supunere desăvârşită.

Aristocraţia creştinilor, din tată în fiu, neştiind să se mulţumească cu puţin, va fi uşor de ruinat.

În acelaşi timp trebuie să ocrotim negoţul şi industria cu multă putere şi mai ales să promovăm speculaţia, al cărei rol serveşte de contra-greutate industriei. Fără speculaţie industria ar înmulţi capitalurile particulare, ar îmbunătăţi agricultura, eliberând pământurile de datoriile create prin împrumuturile băncilor funciare. Trebuie ca industria să răpească pământului roadele muncii sale ca şi ale capitalului şi, prin speculaţie, să ne pună la dispoziţie nouă banii lumii întregi. Fiind astfel aruncaţi în rândurile proletarilor, toţi creştinii se vor pleca înaintea noastră pentru a obţine cel puţin dreptul de a trăi modest.

Pentru a nimici industria creştinilor vom mări speculaţia, gustul luxului, al acelui lux inutil care înghite totul. Vom face să se mărească salariile, care totuşi nu vor aduce nici un folos muncitorilor, deoarece vom face să apară în acelaşi timp şi o scumpire a bunurilor de primă necesitate, datorită (vom spune noi) decăderii agriculturii şi a crescătorilor de vite. Mai mult chiar, vom submina cu dibăcie şi în profunzime temeliile producţiei, obişnuind pe muncitori cu anarhia şi cu băuturile spirtoase, în vreme ce vom lua toate măsurile cu putinţă pentru a îndepărta de pe pământurile şi întreprinderile lor pe creştinii inteligenţi.

Pentru ca situaţia să nu fie văzută prea devreme sub adevărata ei lumină, vom ascunde adevăratele noastre intenţii sub masca pretinsei dorinţe de a răspândi şi face accesibil lumii marile principii economice pe care le învăţăm astăzi.

AL VII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Pentru ce trebuie de fapt să fie sporite mereu armamentele. Fermentaţii, discordii, duşmănii care există în lumea întreagă. Constrângerea unei eventuale opoziţii a "creştinilor" prin războiul general. Presa ca mijloc important de influenţă în masă şi modul în care este influenţată opinia publică. Tunurile americane, japoneze şi chineze.

Înmulţirea înarmărilor şi a personalului poliţienesc este o întregire necesară a planului ce l-am expus. În toate Statele trebuie ca, în afară de noi, să nu se găsească decât masele de proletari, câţiva milionari devotaţi nouă, poliţişti şi soldaţi.

În întreaga Europă, ca şi pe celelalte continente, trebuie să întreţinem agitaţia, suspiciunea, neînţelegerea şi ura. Câştigul atunci ne este îndoit. Pe de o parte, prin aceasta ţinem în frâu toate ţările, care vor şti că noi putem, după bunul nostru plac, să provocăm dezordinea sau să stabilim ordinea: toate aceste ţări se vor obişnui astfel, la un moment dat, să ne considere ca o sarcină trebuincioasă. Pe de altă parte, uneltirile noastre ascunse vor încurca toate corzile care vor fi întinse în cabinetele de Stat, şi toate acestea se vor realiza de către noi cu ajutorul politicii, al contractelor economice şi al datoriilor financiare. Pentru a ne atinge în întregime scopul, va trebui să dăm dovadă de o mare viclenie în cursul tratativelor şi a negocierilor; dar în ceea ce se cheamă "limba (atitudinea) oficială" noi vom urmări o tactică opusă şi vom părea a fi cinstiţi şi concilianţi. În acest fel, popoarele şi guvernele creştinilor, pe care le-am obişnuit să nu privească decât acea faţă a lucrurilor pe care le-o arătăm noi, ne vor lua încă o dată drept binefăcătorii şi mântuitorii neamului omenesc. La orice împotrivire, va trebui să fim în stare să-i facem pe vecini să declare război ţării care ar

îndrăzni să ne stea în cale; iar dacă şi aceşti vecini s-ar gândi să se întovărăşească împotriva noastră va trebui să-i înfrângem repede pe toți într-un război universal (mondial) al lumii întregi.

Cea mai sigură cale a noastră spre succes în politică este secretul, tăinuirea inițiativelor: cuvântul diplomatului francmason nu trebuie să se împotrivească deloc cu faptele sale.

Va trebui chiar să silim guvernele creştine să lucreze după planul nostru amplu alcătuit şi care în curând va fi aproape de țel. La aceasta ne va ajuta opinia publică, această opinie publică pe care "marea putere", presa, a pus-o deja pe ascuns în mâinile noastre. Într-un cuvânt, pentru a rezuma sistemul nostru de constrângere eficientă a guvernelor creştine ale Europei, îi vom dovedi unuia dintre ele puterea noastră prin atentate, adică prin teroare; iar tuturor, dacă cumva aproape toate se vor revolta împotriva noastră, le vom răspunde prin glasul tunurilor americane, chinezeşti ori japoneze.

AL VIII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Utilizarea intenționat echivocă a dreptului juriticde către francmasoni. Colaboratorii apropiați ai regimului francmason. Şcolile particulare ca mijloc de educație superioară cu totul specială. Economişti şi milionari. Cui ar trebui să fie încredințate toate posturile de răspundere în Guvern?

Trebuie să ne însuşim în întregime toate armele pe care le-ar putea întrebuința duşmanii împotriva noastră. Va trebui să găsim în subtilitățile şi tertipurile limbii juridice o îndreptățire pentru cazul când vom fi siliți să dăm pedepse care ar putea părea prea îndrăznețe şi nedrepte, deoarece este nevoie ca acestea să fie exprimate în termeni care să aibă aerul că sunt nişte maxime morale foarte înalte, având totodată şi o înfățişare legală. Stăpânirea noastră trebuie să se înconjoare de toate puterile civilizației, în mijlocul cărora va trebui să lucreze. Ea va aduna în jurul său publicişti, juristconsulți experimentați, administratori, diplomați şi, în sfârşit, oameni pregătiți printr-o educație superioară în şcoli speciale. Aceşti oameni vor cunoaşte toate tainele vieții sociale, vor cunoaşte toate felurile de a vorbi întrebuințând litere şi cuvinte politice, vor avea cunoştință despre toate dedesubturile firii omeneşti, despre toate corzile simțitoare, pe care va trebui să ştie a cânta. Asemenea corzi sunt, de pildă, înfățişarea spiritului creştinilor, tendințele lor înnăscute, lipsurile, viciile şi caracteristicile lor, apoi particularitățile de clasă şi de condiție. Este de la sine înțeles că aceşti sprijinitori geniali ai guvernământului nostru nu vor fi aleşi dintre creştini care sunt obişnuiți să-şi facă munca administrativă fără a se îngriji de utilitatea ei. Administratorii blazați ai creştinilor semnează hârtiile fără a le citi; ei servesc din interes sau din ambiție.

Vom înconjura guvernul nostru cu o întreagă mulțime de economişti. Iată de ce trebuie ca francmasonii să învețe în primul rând ştiințele economice. Vom fi de asemenea înconjurați de o ceată întreagă de bancheri, industriaşi, capitalişti şi mai ales de milionari, deoarece, în fond, totul va fi hotărât cu ajutorul cifrelor.

Un anumit timp, până ce va sosi momentul când nu va fi deloc primejdios să încredințăm posturile de răspundere ale Statelor fraților noştri francmasoni, le vom încredința unor indivizi a căror trecut şi caracter vor fi de asemenea natură încât să existe o prăpastie între ei şi popor; unor astfel de oameni le vom da puterea, cărora în caz de abatere de la ordinele noastre să nu le rămână altceva de aşteptat decât condamnarea sau exilul, pentru ca ei să fie siliți să ne apere plini de devotament interesele până la ultima suflare.

AL IX-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Aplicarea atentă a principiilor francmasonice secrete în scopul de a reface educația popoarelor. Cuvântul tainic de ordine francmason. Importanța nebănuită a orientărilor antifrancmasonice. Din nou despre teroare. Ce îi aşteaptă pe cei care servesc francmasoneria. Forța cea "inteligentă" şi forța cea "oarbă" a regatelor creştine. Împărțirea aparentă a puterii cu poporul. Misterele arbitrariul liberal. Uzurparea gradată a instrucțiunii şi a educației. Interpretarea diferită a legilor. Metrourile şi francmasoneria.

Aplicând în practică principiile noastre, trebuie să fiţi cu luare aminte la caracterul poporului în mijlocul căruia vă veţi găsi şi veţi lucra; aplicarea generală, uniformă, a acestor principii, înainte de a fi făcută educaţia poporului, nu poate avea pentru noi succes. Dar, punându-le cu tenacitate în practică, n-or să treacă zece ani fără ca să se fi schimbat chiar şi caracterul cel mai îndărătnic şi fără ca să avem la dispoziţie un popor foarte mult supus nouă.

Când va veni domnia noastră planetară, vom înlocui liberalul nostru cuvânt de ordine: LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE, nu cu un alt cuvânt de ordine, ci cu aceleaşi cuvinte reduse la rangul lor de idei. Vom zice: DREPTUL LA LIBERTATE, DATORIA EGALITĂŢII, IDEALUL FRATERNITĂŢII. Vom apuca astfel taurul de coarne. De fapt, am distrus deja toate guvernele afară de cel al nostru, deşi de drept există multe. Dacă astăzi câteva state îşi ridică glasul împotriva noastră, aceasta o fac numai de formă, uneori la dorinţa şi ordinul nostru, deoarece ne este folositor, pentru a guverna în siguranţă pe fraţii noştri mai mici.

În realitate nu mai avem nici o piedică înaintea noastră. Guvernul nostru Suprem există deja în condiţii extra-legale, care de obicei sunt cuprinse în cuvântul puternic şi energic - DICTATURĂ. Pot spune cu deplină convingere că astăzi noi suntem legislator. Noi dăm hotărâri judecătoreşti, noi osândim la moarte şi noi graţiem. Suntem comandanţii tuturor trupelor noastre, încălecaţi pe calul generalului şef. Vom guverna mereu cu o mână de oţel, deoarece ţinem în mâini rămăşiţele unui partid altădată puternic, astăzi subjugat nouă. Ţinem în mâini şi îi dominăm pe toţi prin pofte nemăsurate, lăcomii arzătoare, răzbunări nemiloase, uri neîmblânzite.

De la noi porneşte teroarea care a cotropit totul. Avem în slujba noastră oameni din toate orientările şi din toate doctrinele: restauratori de monarhii, demagogi, socialişti, comunişti şi tot soiul de utopişti. Am înhămat pe toată lumea la lucru: fiecare sapă hotărât la locul lui ultimile rămăşiţe ale puterii şi, fără să-şi dea seama ce face, se sileşte să dărâme tot ce mai stă în picioare. Toate Statele, în urma acestor uneltiri abile, cer linişte, sunt gata să jertfească totul pentru pace, dar noi nu le vom da pace atâta timp cât ele nu vor recunoaşte deschis şi cu umilinţă Guvernul nostru Suprem.

Poporul a început deja să strige că trebuie să se rezolve problema socială cu ajutorul înţelegerii internaţionale. Împărţirea poporului în partide i-a pus pe toţi la dispoziţia noastră deoarece, pentru a susţine o luptă pentru putere, trebuiesc bani, iar banii sunt toţi sub controlul nostru.

Ne-am putea teme numai de înţelegerea dintre puterea înţeleaptă a persoanelor domnitoare şi puterea oarbă a poporului, dar am luat toate măsurile cu putinţă împotriva unei asemenea eventualităţi. Între aceste două puteri am ridicat un zid, adică o teroare reciprocă. În acest chip puterea oarbă a poporului rămâne sprijinul nostru, iar noi îi vom fi singurii călăuzitori; din această cauză noi vom şti să o îndreptăm cu abilitate spre ţelul nostru.

Pentru ca mâna orbului să nu se poate lepăda de conducerea şi ghidarea noastră, trebuie ca, din când în când, să intrăm în legătură directă cu el, dacă nu personal, cel puţin prin fraţii noştri cei mai credincioşi. Când vom fi o putere unanim recunoscută, vom vorbi noi în persoană cu poporul în pieţele publice şi vom da învăţături despre afacerile politice, dar în înţelesul care ne va fi nouă folositor.

Cum ar putea ei verifica ceea ce-i vom învăţa noi în şcolile de la sate? Iar ceea ce va spune trimisul Guvernului sau persoana domnitoare ea însăşi, nu va întârzia să fie cunoscut îndată de Statul întreg, deoarece se va răspândi repede prin gura poporului. Pentru a nu nimici înainte de vreme fundaţiile creştinilor, noi ne-am atins de ele cu o mână prevăzătoare, am luat în mâini resorturile mecanismelor lor. Aceste resorturi erau aşezate într-o ordine neclintită, dreaptă; noi am înlocuit-o cu o dezordine arbitrară. Ne-am preocupat astfel în secret de jurisdicţie, de alegeri, de presă, de libertatea individuală şi mai ales de învăţământ şi educaţie, care sunt reazemul vieţii libere.

Am înşelat, demoralizat, năucit şi corupt tineretul creştin printr-o educaţie greoaie şi inutilă bazată pe învăţăminte şi teorii pe care noi demult le ştim că sunt false, fiind născocite şi răspândite chiar de către noi.

Rămânând deasupra legilor existente, fără a le schimba în esenţa lor, dar desfigurându-le numai, prin interpretări contradictorii, am obţinut repede rezultate minunate pentru noi. Aceste rezultate au constat mai întâi prin faptul că aceste comentarii năucitoare au mascat legile şi, mai târziu, le-au ascuns în întregime dinaintea ochilor guvernelor incapabile să se mai orienteze într-o legislaţie atât de încurcată.

De aici s-a născut teoria tribunalului conştiinţei. Unii spun că lumea se va răscula împotriva noastră cu armele în mâini, dacă va descoperi prea repede despre ce este vorba. Pentru acest caz noi avem, în ţările din Occident, o armă atât de îngrozitoare, încât chiar şi cele mai îndrăzneţe suflete vor tremura înaintea ei: metrourile, care vor fi introduse până atunci în toate capitalele, care împreună cu tunelele lor vor fi folosite de noi pentru a azvârli astfel în aer toate organizaţiile şi toate sediile duşmanilor noştri din toate ţările lumii.

AL X-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Forţa tainică a lucrurilor în politică. "Genialitatea diabolică a josniciei. Ce modificări promite după aceea lovitura de stat francmasonică. De ce apreciază francmasonii sufragiul universal. Stima de sine însuşi. Şefii francmasoni şi promovarea lor. Conducătorul cel genial al francmasoneriei. Instituţiile statului şi funcţiile lor. Otrava cea puternică a liberalismului. Constituţia este totdeauna şcoala neînţelegerilor ce apar între partide. Noua eră republicană. Preşedinţii statelor sunt aproape totdeauna creaturi "de paie" ale francmasoneriei. Responsabilitatea limitată a preşedinţilor statelor. Misterul afacerii "Panama". Rolul important al camerei deputaţilor şi al preşedintelui statului. Francmasoneria este totodată şi o forţă legislativă. Noua constituţie republicană şi rolul acesteia. Trecerea ulterioară la "autocraţia" francmasonică. Momentul secret al proclamării "regelui universal" al planetei Pământ. Inocularea criminală cu microbi şi viruşi ale diferitelor boli precum şi alte fapte malefice ale francmasoneriei.

Încep astăzi repetându-vă ceea ce v-am mai spus anterior şi vă rog să vă aduceţi aminte că guvernele şi popoarele nu văd decât aparenţa, înfăţişarea de la suprafaţă a lucrurilor. Cum ar putea ele să descurce înţelesul ascuns al lucrurilor şi situaţiilor când reprezentanţii lor se gândesc mai mult la petreceri înainte de orice? Este foarte important pentru politica noastră să cunoaştem acest amănunt. Ne va fi de folos când vom trece la discuţia diviziunii puterii, a libertăţii cuvântului, a presei, a libertăţii de conştiinţă, a dreptului de asociere, a egalităţii înaintea legii, a inviolabilităţii proprietăţii şi a locuinţei, a impozitului şi, în sfârşit, la discuţia retrospectivă a legilor. Toate aceste probleme sunt de o asemenea natură încât nu trebuie să te atingi de ele de-a dreptul şi pe faţă, înaintea poporului. În cazul când suntem siliţi să luăm contact cu ele, nu trebuie să fie înşirate una câte una, ci trebuie să declarăm în bloc că principiile dreptului modern sunt respectate şi recunoscute de către noi. Însemnătatea acestei omiteri constă în aceea că, un principiu căruia nu i-ai spus pe nume, ne lasă libertatea de a exclude din el câte ceva fără ca aceasta să se observe, pe când, dacă le-am enumera tot ceea ce vrem să excludem, toate acestea ar putea fi primite cu rezervă.

Poporul credul şi prost are o deosebită şi o mare stimă pentru geniile politice şi răspunde tuturor actelor de violenţă ale acestora prin cuvinte: "E ticălos, grozav de ticălos, dar cât de dibaci! Iată aici este numai un joc abil, dar cât de viclean este jucat, cât este de obraznic!"

Noi socotim că este necesar să atragem toate naţiunile la zidirea unui noi edificiu fundamental al cărui plan îl avem acum gata. Iată de ce trebuie ca, înainte de toate, să dăm dovadă de această îndrăzneală şi de această putere a minţii care, prin persoana influentă a actorilor noştri, va sfărâma în scurt timp toate piedicile din calea noastră. Când undeva vom fi dat, atunci când este cazul, lovitura noastră de Stat, vom spune şi vom repeta popoarelor: "totul merge îngrozitor de rău, toţi au suferit mai mult decât poate răbda un om. Noi vom îndepărta acum pricinile suferinţelor voastre, adică naţionalităţile, graniţele şi diversitatea banilor. Bineînţeles că sunteţi liberi de a ne jura sau nu credinţă, însă puteţi voi oare face aceasta pe bună dreptate, dacă o faceţi înainte de a fi văzut ceea ce vă oferim noi?" Atunci ei ne vor slăvi şi ne vor purta în triumf într-o însufleţire înnebunită de nădejdi. Votul public, din care am făcut arma ridicării noastre la putere şi cu care i-am obişnuit pe oameni prin diferite uniuni şi tovărăşii (până şi unităţile cele mai mici ale

membrilor omenirii), îşi va juca o ultimă dată rolul, pentru a exprima dorinţa întregii omeniri de a ne cunoaşte mai de aproape înainte de a ne judeca.

Iată de ce trebuie să împingem toată lumea la votul public, fără deosebire de clasă şi de cens electoral, pentru a putea întrona absolutismul majorităţii, pe care nu-l poţi obţine de la clasele censitare inteligente. După ce vom fi obişnuit în acest chip toată lumea cu ideea propriei sale valori, vom nimici însemnătatea familiei creştine şi valoarea ei educaţională, de asemenea nu vom lăsa să se ridice individualităţile, cărora mulţimea, călăuzită de noi, nu le vor îngădui să iasă la iveală şi nici chiar să vorbească. Ea va fi pentru aceasta obişnuită să nu asculte decât pe noi, care îi plătim supunerea şi atenţia. În acest fel vom face din popor o forţă atât de oarbă, încât nu va fi în stare să se mişte în nici o parte, fără a fi călăuzită de agenţii noştri, puşi în locul conducătorilor săi. El se va supune acestui regim, deoarece va şti că de aceşti noi conducători vor depinde câştigurile sale, darurile gratuite şi tot felul de privilegii pe care le va avea.

Un plan unic de guvernare trebuie să iasă dintr-un singur cap, deoarece ar fi incoerent şi fără legătură, dacă mai multe minţi şi-ar împărţi sarcina de a-l stabili. De aceea, noi trebuie să cunoaştem acest plan de acţiune, dar nu trebuie să-l discutăm decât noi între noi, pentru a nu-i distruge caracterul genial, legătura dintre părţile sale, puterea practică şi înţelesul tainic al fiecăruia dintre punctele sale. Dacă este discutat şi schimbat prin votul public, atunci planul nostru va păstra urma tuturor concepţiilor false ale minţilor care nu vor putea pătrunde adâncimea şi legătura scopurilor urmărite. Planurile noastre trebuie să fie secrete, puternice şi bine concepute. De aceea noi nu trebuie să aruncăm munca genială a conducătorului nostru la picioarele mulţimii şi, de asemenea, nu trebuie niciodată să o încredinţăm nici măcar unei socităţi restrânse.

Aceste planuri nu urmăresc deocamdată răsturnarea instituţiilor moderne şi a statelor existente. Ele le vor schimba numai economia şi, prin urmare, toată dezvoltarea lor, care astfel va ajuta mult realizarea planurilor noastre.

Structuri aproape identice există, sub diferite denumiri, în toate ţările: Reprezentanţa, Ministerele, Senatul, Consiliul de Stat, Corpul Legislativ şi Corpul Executiv. Nu trebuie să vă explic acum mecanismul legăturilor dintre aceste instituţii, deoarece îl cunoaşteţi prea bine. Observaţi numai că fiecare din aceste instituţii corespunde unei anumite funcţii importate a Statului şi vă rog să mai observaţi că ceea ce este foarte important este nu instituţia, ci funcţia. Aşadar funcţia şi nu instituţiile sunt importante. Instituţiile şi-au împărţit toate funcţiile guvernamentale: funcţii administrative, legislative, executive. De aceea ele lucrează în organismul Statului ca şi organele în corpul omenesc. Dacă stricăm complet o anumită parte a maşinii Statului, aceasta va cădea bolnavă, şi la fel ca în cazul corpului omenesc mai devreme sau mai târziu Statul va muri.

Când am introdus în organismul Statului otrava liberalismului, toată construcţia sa politică s-a schimbat; Statele au căzut bolnave de o boală mortală: descompunerea sângelui lor vital şi nu ne mai rămâne acum decât să aşteptăm sfârşitul agoniei lor. Din liberalism s-au născut guvernele constituţionale care au înlocuit, pe seama credulităţii creştinilor, autocraţia salvatoare cu Constituţia care, după cum ştiţi, nu este altceva decât o şcoală de discordii, de neînţelegeri, de discuţii, de deosebiri de vederi şi de frământări sterpe ale partidelor. Într-un cuvânt aceasta este şcoala a tot ce face ca un Stat să îşi piardă individualitatea şi personalitatea. Atât tribuna cât şi presa a condamnat pe conducători la inactivitate şi la slăbiciune. Ea a făcut astfel din ei nişte elemente puţin necesare, nefolositoare. Prin aceasta se explică uşurinţa cu care se va realiza răsturnarea lor. Epoca republicană a devenit atunci posibilă, fiindcă am înlocuit pe guvernator cu o caricatură a guvernului, cu un preşedinte luat din mulţime, din mijlocul creaturilor noastre, al sclavilor noştri. Aici se află fundamentul minei săpate de către noi sub poporul creştinilor, sau mai bine zis sub popoarele creştinilor.

Într-un viitor apropiat vom întemeia în acelaşi mod responsabilitatea preşedinţilor de republică.

Atunci vom putea introduce fără teamă anumite schimbări ce ne vor fi favorabile nouă, de care nu va răspunde decât această creatură a noastră care va fi o marionetă. Ce ne pasă nouă dacă rândurile celor ce aleargă după putere vor deveni mai rare sau dacă se vor produce, în lipsă de preşedinţi, încurcături capabile de a dezorganiza în întregime ţara?

Pentru a ajunge la acest rezultat, care ne avantajează, vom unelti şi manevra alegerea de preşedinţi care au în trecutul lor o pată ascunsă. Teama de o asemenea descoperire, dorinţa proprie fiecărui om odată ajuns la putere de a-şi menţine privilegiile, foloasele şi onorurile legate de noua sa condiţie, vor face din aceştia servitorii credincioşi ai poruncilor noastre. Camera deputaţilor va acoperi, va apăra, va alege preşedinţi, dar noi îi vom retrage dreptul de a propune legi sau de a le schimba. Acest drept va fi dat în realitate numai preşedintelui responsabil, care va fi o jucărie în mâinile noastre.

Puterea guvernului va deveni astfel fără îndoială ţinta tuturor atacurilor. Noi îi vom da, pentru a se apăra, dreptul de a apela la hotărârea poporului, fără să mai treacă prin intermediarul reprezentanţilor săi, cu alte cuvinte îi vom da dreptul de a recurge la serviciul nostru ca un orb ce apelează la majoritate. Afară de acestea, vom da preşedintelui dreptul de a declara război. Vom motiva acest drept spunând că preşedintele, ca şef al întregii armate a ţării, trebuie să o aibă la dispoziţia sa, pentru a apăra noua Constituţie republicană, al cărei reprezentant direct răspunzător va fi.

În aceste împrejurări, şeful guvernului unui stat va fi în mâinile noastre şi nimeni, în afară de noi, nu va mai conduce indirect puterea legislativă.

Vom retrage de asemeni Camerei, introducând noua Constituţie republicană, dreptul de interpelare, sub pretext de a apăra secretul politic. Vom restrânge prin noua Constituţie numărul reprezentanţilor la minimum, aspect care va avea drept urmare de a micşora cu atât mai mult pasiunile politice şi pasiunea pentru politică. Dacă, contrar oricăror aşteptări ale noastre, ele totuşi se trezesc chiar în situaţia acestui mic număr de reprezentanţi, îl vom reduce la minimum printr-un apel la majoritatea poporului.

De preşedintele republicii va depinde numirea preşedinţilor şi a vicepreşedinţilor Camerei şi ai Senatului. În locul sesiunilor parlamentare constante, vom mărgini şedinţele Parlamentelor la câteva luni. Mai departe, vom acţiona astfel ca preşedintele, ca şef al puterii executive, să aibă dreptul de a convoca sau dizolva Parlamentul şi, în cazul dizolvării, de a amâna momentul unei noi convocări. Dar pentru ca urmările tuturor acestor acţiuni, în realitate inegale, să nu cadă asupra responsabilităţii, stabilite de către noi, a preşedintelui (lucru care ar fi dăunător planurilor noastre), vom îndemna pe miniştri şi pe ceilalţi funcţionari care înconjoară pe preşedinte să treacă peste hotărârile acestuia, prin măsuri nejuste luate pe propria lor răspundere; în acest chip, ei vor fi vinovaţi şi răspunzători în locul său. Noi vă sfătuim de a încredinţa acest rol mai ales Senatului, Consiliului Miniştrilor, mai bine decât unui singur individ.

Preşedintele-marionetă va interpreta după voinţa noastră legile existente, care după cum se ştie pot fi interpretate în mai multe feluri. El le va anula când îi vom spune noi că trebuie şi va avea dreptul de a propune legi provizorii şi chiar o nouă schimmbare a Constituţiei, sub pretextul binelui suprem al Statului.

Aceste măsuri stabilite aici şi puse în practică ne vor da putinţa de a nimici încetul cu încetul, pas cu pas, tot ceea ce vom fi fost siliţi să introducem în Constituţiile Statelor, înainte de apucarea frânelor puterii; vom trece astfel pe nesimţite la suprimarea oricărei Constituţii, când va fi sosit timpul de a grupa toate guvernele sub autocraţia noastră.

Recunoaşterea autocraţiei noastre poate sosi şi înainte de suprimarea Constituţiei, dacă popoarele, obosite de neorânduielile şi caracterul uşuratic al conducătorilor lor, vor ajunge să strige: "Alungaţi-i şi daţi-ne un rege universal, care să ne poată uni pe toţi şi să distrugă cauzele neînţelegerilor noastre: graniţele naţiunilor, religiile, calculele Statelor; un rege care să ne dea acea pace şi acea siguranţă pe care nu o putem obţine de la conducătorii şi reprezentanţii noştri."

Ştiţi foarte bine că, pentru a face posibile asemenea dorinţe, trebuie să tulburăm în asemenea mod neîntrerupt, în toate ţările, legăturile dintre popor şi guvern pentru a ajunge să obosim întreaga lume prin dezbinare, duşmănie, ură şi chiar prin martiraj, foamete, răspândirea bolilor, pentru ca creştinii să nu vadă altă scăpare decât aceea de a recurge la suveranitatea noastră absolută şi întreagă.

Dacă dăm poporului timp să răsufle, momentul prielnic nu va veni poate niciodată.

AL XI-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Programul tainic al noii Constituţii. Câteva amănunte secrete asupra loviturii de stat aşa cum este ea propusă de către francmasoni. Creştinii sunt în general naivi, proşti şi mici. Francmasoneria secretă din umbră şi lojile sale exterioare de "faţadă".

Consiliul de Stat va fi menit să sprijine părerea guvernului. Sub înfăţişarea unui corp legiuitor, el nu va fi în realitate decât un comitet de redactare a legilor şi decretelor guvernatorului.

Iată care este programul noii Constituţii pe care noi o pregătim: vom crea Legea, Dreptul şi Tribunalul: 1) sub formă de propuneri ale corpului legislativ; 2) prin decrete ale Preşedintelui (republicii) sub formă de ordine generale, prin acte ale Senatului şi prin decizii ale Consiliului de Stat, sub formă de ordine ministeriale; 3) în cazul când vom găsi că este folositor, sub forma de lovitură de Stat.

Acum, după ce am stabilit în mod aproximativ acest modus agendi (modalitate de acţiune), să ne ocupăm cu amănuntele măsurilor care ne vor servi să terminăm transformarea Statului în înţelesul pe care l-am expus. Vreau să zic că ne vom ocupa cu mai multă atenţie de liberatea presei, de dreptul de asociaţie, de libertatea conştiinţei, de principiul electiv şi de multe alte lucruri care vor trebui să dispară din repertoriul omenirii şi care urmează să fie cu desăvârşire schimbate de îndată ce noua Constituţie a noastră va fi proclamată.

Numai în acest moment vom putea publica nestânjeniţi toate ordinele noastre. Mai târziu, orice schimbare considerabilă va fi primejdioasă. Dacă această schimbare se face în sensul unei asprimi care nu poate fi îndurată, ea poate atrage după sine o deznădejde foarte mare pricinuită de teama de noi schimbări de acelaşi fel.

Dacă, dimpotrivă, schimbarea se îndeplineşte în sensul unor îngăduinţe ulterioare, se va zice că noi înşine ne-am recunoscut greşelile, iar acest lucru va întuneca faima înaltei inteligenţe, a puterii noastre, sau se va zice că ne-a fost teamă şi că am fost siliţi să facem concesii, pentru care nimeni nu ne va mulţumi, deoarece toţi vor crede că de fapt au avut dreptul la ele. Atât una cât şi cealaltă din aceste eventualităţi, ar fi deci păgubitoare pentru noua noastră Constituţie.

Noi vrem ca, din ziua proclamării ei, când popoarele vor fi năucite de lovitura de Stat, care se va fi operat, când încă vor fi sub puterea terorii şi a nedumeririi, noi vrem ca din acel moment să recunoască cu toţii că noi suntem atât de puternici, atât de invulnerabili, atât de tari, încât nu vom sta în nici un caz la tocmeală cu dânşii; că, nu numai că nu vom da nici o însemnătate părerilor şi dorinţelor lor, dar că suntem gata şi că avem posibilitatea să înăbuşim cu o forţă şi cu o autoritate indiscutabilă orice încercare, orice manifestare a acestor dorinţe şi păreri; că am ştiut să punem mâna dintr-o singură lovitură pe tot ceea ce ne era necesar, şi că nu vom împărţi în nici un caz puterea noastră cu ei. Atunci resemnaţi ei îşi vor închide ochii şi vor aştepta desfăşurarea ulterioară a evenimentelor.

Creştinii naivi sunt ca nişte oi iar noi suntem pentru ei nişte lupi. Sunt convins că ştiţi ce păţesc oile când pătrund lupii în staul.

Deoarece resemnați ei vor închide ochii înaintea oricărui lucru, spre a-i păcăli le vom promite că le înapoiem toate libertățile luate, dar aceasta numai când duşmanii păcii vor fi potoliți, iar partidele existente reduse la neputință.

Nu mai trebuie să vă spun că, în realitate, ei vor aştepta mult şi zadarnic această întoarcere spre trecut.

Pentru ce altceva am fi oferit şi inspirat creştinilor toată această politică, fără a le da în realitate putința de a o pătrunde, dacă nu doar penru a câştiga pe ascuns, ceea ce noi fără acest mod de a proceda nu puteam câştiga pe față? Acest aspect fundamental a servit mereu ca bază organizării francmasoneriei noastre secrete, care nu este cunoscută şi ale căror planuri nu sunt nici măcar bănuite de dobitoacele creştine, atrase de noi în organizația vizibilă a francmasoneriei, pentru a îndepărta astfel de la noi privirile bănuitoare ale fraților lor.

AL XII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Interpretarea masonică secretă a cuvântului "libertate". Viitorul diferit al presei în timpul domniei planetare a francmasonilor. Controlul strict şi total al presei atunci. Agențiile corespondenților. Ce este în realitate progresul pentru francmasoni? Solidaritatea francmasonilor aşa cum se manifestă ea în presa modernă. Ațâțarea şi întreținerea pretențiilor "sociale" provinciale. Infailibilitatea noului regim.

Cuvântul libertate, care poate fi tălmăcit în diferite feluri, noi îl vom defini astfel: "Libertatea este dreptul de a face numai ceea ce permite legea". O astfel de tălmăcire a acestui cuvânt, făcută la timpul potrivit, va pune toată libertatea în mâinile noastre, deoarece legile vor nimici sau vor face cu putință ceea ce o să ne fie nouă plăcut, urmărind punerea în practică a programului de mai sus.

Ce rol joacă astăzi presa? Ea serveşte adeseori la ațâțarea patimilor şi la întreținerea egoismelor de partid. Ea este plină de deşertăciune, nedreptăți şi minciuni, iar cea mai mare parte a oamenilor nu-i înțeleg deloc menirea. Noi mai întâi o vom subjuga şi îi vom pune oprelişti puternice, iar apoi vom face la fel şi cu celelalte lucrări tipărite, căci la ce ne-ar servi subjugarea presei, dacă nu ne vom pune la adăpost şi de focul ațâțător al broşurii şi al cărții? Vom transforma publicitatea, care ne costă astăzi foarte scump, deoarece numai prin ea putem cenzura ceea ce se scrie în ziare, într-un izvor de venit pentru Statul nostru. Vom înființa un impozit special asupra presei. Vom sili să se plătească o garanție atunci când se înființează ziare sau tipografii. Astfel sperăm că va fi scutit guvernul nostru francmasonic de orice atac din partea presei, iar când se va ivi vreun prilej, vom da amenzi fără milă. Timbrele, garanțiile şi amenzile, toate acestea vor aduce Statului nostru venituri uriaşe.

Este drept că ziarele de partid ar putea trece uşor peste asemenea pierderi băneşti şi de aceea pe acestea le vom desființa, îndată ce ne vor fi atacat a doua oară. Nimeni nu se va putea atinge nepedepsit de aureola atotputernicului guvern al nostru. Pretextul pentru a desființa un ziar va fi că ațâță la revoltă şi destabilizează Statul fără motiv şi fără dreptate. Vă rog să nu vă surprindă că printre ziarele care ne vor ataca, vor fi şi cele întemeiate de noi, dar ele fiind ghidate de noi din umbră vor ataca numai acele puncte ale căror schimbări le vom dori.

Nimic nu va putea fi adus la cunoştința lumii fără supravegherea noastră. Acest rezultat este deja atins din zilele noastre prin faptul că toate ştirile şi noutățile sunt primite de către mai multe agenții care le adună din toate părțile lumii. Aceste agenții vor fi atunci fără deosebire numai ale noastre şi nu vor publica decât ceea ce le vom îngădui noi.

Dacă deja de pe acum am ştiut să câştigăm de partea noastră pe membrii societăților creştine în aşa măsură, încât aproape toți privesc întâmplările lumii prin sticla cu anticipație colorată a ochelarilor pe care chiar noi i-am pus pe nas, dacă deja de pe acum nu mai există pentru noi uşi zăvorâte care să ne împiedice cunoaşterea acelor lucruri pe care creştinii le numesc prosteşte secrete de Stat, ce va fi atunci când vom fi stăpânii recunoscuți ai acestei planete şi vom conduce prin persoana Marelui Suveran?

Atunci oricine va voi să fie editor, bibliotecar sau proprietar de tipografie ori să se ocupe de industria tipografică, va trebui să primească o diplomă, care, în cazul că posesorul ei se va face vinovat de vreo nelegiuire oarecare împotriva noastră, va fi luată numaidecât înapoi. Cu asemenea măsuri, intrumentul gândirii de masă - presa - va deveni un mijloc de manipulare şi educaţie în mâinile noastre, care nu va mai îngădui poporului să bată câmpii asupra binefacerilor evoluţiei spirituale şi a progresului. Care dintre noi nu ştie oare că aceste binefaceri sunt închipuite şi multe dintre ele duc de-a dreptul la nişte aspiraţii care pentru noi sunt absurde? Din aceste aspiraţii şi vise s-au născut atât raporturile anarhice ale oamenilor între ei cât şi cu stăpânirea, deoarece progresul sau mai bine zis ideea progresului, a dat naştere ideilor tuturor emancipărilor, fără a le face deloc cu putinţă realizarea. Toţi acei pe care noi îi numim liberali sunt de fapt anarhişti, dacă nu în fapte cel puţin în gânduirile lor. Fiecare dintre ei urmăreşte ideea libertăţii şi până la urmă toţi cad în anarhie, protestând din simpla plăcere de a protesta.

Dar să revenim acum la presă. O vom îngreuna, ca şi tot ce se tipăreşte, cu impozite şi preţuri foarte mari pentru fiecare foaie tipărită cât şi cu alte garanţii. Cărţile cu mai puţin de 30 de pagini vor fi taxate dublu. Le vom înregistra în categoria broşurilor pentru că, pe de o parte, vom reuşi prin aceasta să reducem numărul revistelor care sunt pentru noi otrava cea mai primejdioasă, iar pe de altă parte, această măsură îi va sili pe scriitori să producă lucrări atât de lungi, încât vor fi puţin citite, mai ales din cauza preţului lor foarte mare. Dinpotrivă, ceea ce vom edita şi tipări noi pentru călăuzirea minţilor în direcţia pe care o vom stabili, va fi ieftin şi astfel va fi citit de către toată lumea. Impozitul foarte mare va înăbuşi dorinţa multora de a scrie, iar teama de pedeapsă va face pe literaţi să atârne de noi.

Dacă totuşi se vor găsi unele persoane care doresc să scrie împotriva noastră nu se va găsi în schimb nimeni să le tipărească scrierile. Înainte de a accepta o lucrare pentru tipărit, editorul va trebui să meargă la autorităţi pentru a obţine încuviinţarea scrisă de a o face. În acest chip vom cunoaşte dinainte cursele care ni se întind şi le vom zădărnici dând dinainte lămuriri asupra subiectului tratat în care suntem atacaţi.

Literatura şi ziaristica sunt cele două forţe educative mai însemnate, de aceea guvernul nostru va trebui să fie proprietarul celor mai multe ziare. Prin aceasta, înrâurirea dăunătoare nouă a presei private va fi îndepărtată, iar noi vom câştiga o influenţă uriaşă asupra majorităţii minţilor. Dacă încuviinţăm să apară 10 ziare noi, îndată vom întemeia 30 de ale noastre şi aşa mai departe.

Publicul cititor este naiv şi nu va bănui nimic. Toate ziarele ediate de noi vor fi în aparenţă de tendinţe şi opinii total opuse, lucru care va trezi în cazul majorităţii credule încrederea în ele şi astfel va antrage în jurul lor pe duşmanii noştri nebănuiţi. Astfel ei vor cădea în cursă şi vor fi făcuţi inofensivi prin diferite mijloace pe care le ştim.

Publicaţiile cu caracter oficial vor sta în rândul întâi. Ele vor veghea întotdeauna interesele noastre şi de aceea influenţa lor, care ne va fi favorabilă nouă, va rămâne uriaşă.

În rândul al doilea vor sta publicaţiile oficioase, ale căror rol va fi de a atrage pe nepăsători şi pe cei fără vlagă.

În al treilea rând vom pune aşa numita opoziţie a noastră. Cel puţin un ziar din acestea va fi cu desăvârşire potrivnic ideilor noastre. Duşmanii noştri vor lua pe acest fals opozant drept un tovarăş de luptă şi astfel ne vor descoperi toate uneltirile lor datorită acestui tertip.

Ziarele noastre vor fi de toate tendinţele: unele aristocratice, altele republicane, altele revoluţionare sau chiar anarhiste, bineînţeles atât timp cât va dăinui Constituţia.

Ele vor manifesta în multiple moduri influența noastră şi vor avea, ca zeul Vishnu, o sută de mâini, care fiecare va grăbi schimbarea societății după cum urmărim noi. Aceste mâini vor călăuzi prin sugestii adecvate opinia în direcția care duce la scopul nostru, deoarece un om foarte întărâtat pierde putința de a raționa şi cade cu uşurință sub puterea sugestiei. Neghiobii manipulați care vor crede că repetă opinia ziarului partidului lor vor repeta şi răspândi de fapt părerea noastră, ori aceea care ne va place nouă să se spună. Ei îşi vor închipui, datorită naivității, că urmează planul partidului lor, pe când în realitate nu vor servi decât steagul pe care îl vom ridica pe ascuns chiar noi pe seama lor.

Pentru a conduce în această direcție armata noastră de ziarişti va trebui să organizăm cu deosebită grijă instituția aceasta. Sub numele de Birou Central al Presei vom pune la cale şedințe literare, în care agenții noştri vor da cuvântul secret de ordine şi cu diferitele semnale cunoscute numai de francmasoni, fără ca cineva să poată să bage de seamă. Discutând şi în aparență contrazicând inițiativa noastră, dar în mod superficial, fără a intra în miezul lucrurilor, ziarele noastre vor susține o polemică prefăcută cu organele oficiale, pentru a ne da prin aceasta putința de a ne pronunța şi mai limpede decât am putea-o face în primele noastre declarații oficiale, întărind astfel sugestiile făcute de noi.

Aceste atacuri înscenate de noi vor face ca supuşii noştri să creadă că pot vorbi liber; iar pe de altă parte agenții noştri vor putea spune pretutindeni, că organele care se declară împotriva noastră nu fac decât să clevetească în mod prostesc deoarece nu pot găsi pricini adevărate pentru combaterea serioasă a măsurilor noastre.

Prin aceste mijloace abile de manipulare nebănuite şi nevăzute de către opinia publică, dar foarte sigure, vom câştiga în orice situație atenția şi încrederea publică. Prin ele, după caz, vom întărâta sau vom linişti, după cum avem nevoie, spiritele în probleme politice, le vom convinge sau le vom amăgi, scoțând de sub tipar când adevărul, când minciuna, când ambele abil combinate, adeverind sau dezmințind faptele, după înrâurirea pe care urmărim ca acestea să o aibă asupra publicului, pipăind totdeauna cu mare prudență şi grijă locul, înainte de a pune cu fermitate piciorul pe el. Acționând astfel îi vom învinge pe duşmanii noştri fără doar şi poate, deoarece ei nu vor avea la dispoziție publicații prin care să-şi poată spune cuvântul până la sfârşit sau denigrând nu le vom permite să dea nici o replică în ziar în urma măsurilor pe care le-am arătat. Astfel, prin campanii mincinoase lansate contra duşmanilor noştri nici nu va mai trebui să-i combatem cu temeinicie.

În caz de nevoie îi vom combate cu tărie prin ziarele noastre oficiale recurgând chiar la calomnii distrugătoare ce vor fi lansate prin presa noastră din categoria a treia.

Încă de pe acum, cel puțin în cadrele presei, există o puternică solidaritate francmasonică. Toate organele presei sunt legate între ele prin secret profesional. Ca şi străvechii auguri, nici unul dintre membrii ei nu destăinuie secretul şi cunoştințele sale dacă nu i se porunceşte. Nici un ziarist nu se va încumeta să trateze public şi să divulge această taină, deoarece nici unul dintre ei nu va fi primit în rândul scriitorilor dacă nu are vreo pată ruşinoasă în trecutul său, care să poată fi îndată făcută publică în caz de trădare sau necredință. Atâta vreme cât aceste păcate sunt păstrate în taină de către anumiți oameni, scriitorul, prin faima sa, poate atrage şi focaliza în jurul lui admirația şi simpatia majorității țării, care îl va urma cu însuflețire.

Socotelile noastre în ceea ce prieşte recrutarea de noi francmasoni se întind cu deosebire asupra provinciei. Acolo noi trebuie să ațâțăm nădejdi şi dorințe potrivnice celor din capitală căreia îi vom spune că acestea sunt nădejdiile şi dorințele adevărate ale provinciilor, deşi este lesne de înțeles că izvorul central al dezbinărilor nu porneşte decât de la noi. Să ştiți că, atâta timp cât nu ne vom bucura încă de o putere deplină va fi adesea nevoie de a înăbuşi glasul capitalelor prin acela al majorității, al poporului din provincii, care va fi cu abilitate ațâțat de către agenții noştri. Va trebui ca, în momentul psihologic stabilit de noi, capitalele să nu mai aibă nici un cuvânt de spus asupra faptului împlinit, din simplul motiv că acesta va fi deja primit cu mult mai repede de către majoritatea poporului, prin intermediul oraşelor din provincie.

Când vom intra în noua orânduire de Stat Planetar care va pregăti domnia noastră asupra întregii planete, nu vom putea lăsa să se mai descopere prin presă necinstea publică. Va trebui să se creadă atunci că noua noastră stăpânire a mulțumit atât de bine pe toată lumea, încât au dispărut chiar şi crimele. Cazurile de izbucnire a criminalității nu vor trebui atunci să fie cunoscute decât de victimele lor şi de martori întâmplători.

AL XIII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Nevoia pâinii zilnice îi dresează gradat pe oameni. Chestiunile politice care apar. Chestiunile industriale. Petrecerile ca mijloc de deviere. Casele poporului. Adevărul este unul. Marile probleme care survin.

Nevoia pâinii zilnice îi face pe creştini să tacă şi să fie servitorii noştri umili. Agenții noştri din presă vor discuta, la porunca noastră, măsurile şi schimbările pe care ne-ar fi cam greu să le dăm publicității dintr-odată, pe neşteptate. Noi, în acest timp, folosindu-ne de zgomotul pricinuit de aceste discuții, vom înfăptui măsurile dorite şi le vom prezenta publicului ca pe un fapt împlinit. Nimeni nu va avea îndrăzneala să ceară nimicirea celor hotărâte, mai ales că vor fi prezentate ca fiind un real progres. De altfel, presa va face atunci un joc util nouă şi va atrage îndată atenția publicului spre chestiuni senzaționale noi (căci, după cum ştiți, noi am obişnit oamenii de a căuta totdeauna ceva nou şi schimbător). Câțiva neghiobi, închipuindu-şi că sunt uneltele sorții, se vor năpusti asupra acestor noi chestiuni fără a şti că ei nu înțeleg nimic din ceea ce noi vrem în realitate să se discute. Chestiunile politicii nu sunt deschise nimănui, în afară de aceia care i-au dat naştere, încă înainte cu multe veacuri şi care o conduc chiar şi acum în taină.

Din toate acestea puteți vedea că, prefăcându-ne uneori că cerem părerea mulțimii, noi nu facem altceva decât să ne uşurăm înfăptuirea planurilor noastre. De asemenea puteți observa că noi căutăm totdeauna aprobarea nu a faptelor, ci a cuvintelor noastre rostite la cutare prilej. Noi trebuie să spunem pretutindeni şi totdeauna că, în toate măsurile noastre ne ghidăm după speranța unită cu siguranța de a fi folositori binelui tuturor.

Pentru a abate cu abilitate atenția oamenilor prea îngrijorați de problemele politice, vom scoate la iveală problemele economice senzaționale înainte de aşa zisele probleme politice noi. Îi vom lăsa atunci pe toți să-şi descarce furiile lor asupra acestui subiect. Gloatele se vor învoi să rămână liniştite, să se odihnească după închipuita lor activitate politică (cu care i-am obişnuit noi înşine, pentru ca să putem lupta prin mijlocirea lor cu guvernele creştine), cu condiția de a avea noi distracții şi ocupații. În aceste noi distracții şi ocupații îi vom îndrepta apoi aproape pe aceleaşi căi politice. Vom face aceasta pentru ca aceste gloate ale poporului să nu ajungă la nimic profund prin cugetare. Eventual îi vom opri eficient de la gândire prin petreceri şi sport, prin jocuri, prin desfătări vicioase, prin înlănțuiri de patimi şi prin case de toleranță publice. Îndată vom pune apoi prin presă concursuri banale de arte şi tot felul de sporturi. Aceste preocupări de masă vor îndepărta pentru totdeauna spiritele de la chestiunile elevate unde am avea mult de luptat cu ele. Oamenii, dezobişnuindu-se din ce în ce mai mult să gândească spontan şi independent numai prin ei înşişi vor ajunge să vorbească datorită propagandei noastre tocmai aşa cum gândim noi. Datorită superficialității şi a lenii lor de a gândi noi vom fi singurii care vom da impulsuri şi îndrumări cugetării mai ales prin intermediul anumitor persoane care, bineînțeles, nu vor fi deloc bănuite de a avea legături strânse cu noi.

Rolul utopiştilor liberali va fi pentru totdeauna sfârşit, atunci când va fi recunoscut regimul nostru francmasonic planetar. Până atunci vor aduce multe foloase nouă. De aceea, adeseori îi vom îndemna mult mai mult pe oameni să născocească tot felul de teorii complet ireale şi fantastice, considerate noi, sau aşa zise progresiste, căci astfel vom suci cu o mare uşurință capetele acestor creştini, cu ajutorul cuvântului PROGRES. Nu găsiți aproape nici unul printre ei care să înțeleagă că sub acest cuvânt se ascunde o greşeală, afară de cazurile când este vorba de descoperiri materiale, deoarece adevărul este numai unul singur şi neschimbat, şi nu poate prin urmare să progreseze. Progresul, ca o idee greşită, serveşte la întunecarea adevărului, pentru ca nimeni să nu-l cunoască, în afară de noi aleşii care suntem păzitorii lui.

Când domnia noastră planetară va fi sosit, oratorii noştri vor vorbi cu patos poporului despre marile probleme misterioase care au frământat omenirea pentru a o duce, în sfârşit, la regimul nostru mântuitor. Nimeni nu va bănui atunci că toate aceste probleme au fost născocite de către noi, după un plan politic pe care nimeni nu l-a ghicit în tot cursul lungilor veacuri.

AL XIV-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Religia cea nouă a viitorului. Sclavia viitorului. Imposibilitatea de a cunoaşte misterele religiei francmasonice a viitorului. Pornografia necesară şi viitorul cuvântului tipărit atunci când francmasonii vor avea complet puterea.

Când va fi sosit domnia noastră planetară, nu vom recunoaşte nici o altă religie afară de aceea a noastră, care este unică şi de care ne este legat destinul, deoarece noi francmasonii suntem aleşii prin care acest destin este unit cu soarta lumii. Din acest motiv va trebui să nimicim toate credinţele. Faptul că prin această nimicire a credinţei se sporeşte numărul ateilor din zilele noastre, nu ne va stânjeni străduinţele, ci din contră va servi drept pildă generaţiilor care vor asculta predicile noastre asupra religiei, al cărei sistem stoic conceput de noi va izbuti să cucerească toate popoarele. Vom spune atunci tuturor că în aceasta constă adevărul ei mistic, în care zace toată forţa ei educatoare. Atunci vom publica la toate prilejurile articole în care vom asemăna regimul nostru mântuitor cu cele ale trecutului. Binefacerile unei odihne câştigate după veacuri de frământări vor scoate la iveală însuşirile plăcute ale stăpânirii noastre. Greşelile administratorilor creştini vor fi zugrăvite de noi în culorile cele mai vii. Vom da naştere la o aşa de mare scârbă faţă de aceste administraţii, încât popoarele vor prefera odihna robiei în locul drepturilor mult trâmbiţatei libertăţi care i-a zăpăcit atât de mult şi care le-a răpit mijloacele de trai făcându-i să fie exploataţi de către o ceată de aventurieri, neştiutori de ceea ce fac. Nefolositoarele schimbări de guvern, la care îi îndemnăm noi pe creştini atunci când voim să săpăm temeliile lor de guvernământ, vor obosi în această vreme atât de mult popoarele, încât ele vor prefera să îndure orice din partea noastră, numai să scape de noi frământări. Vom arăta atunci cu stăruinţă greşelile istorice ale guvernelor creştine care, în lipsa adevăratului bine, au ameţit omenirea în cursul atâtor veacuri, urmărind un bine social iluzoriu, fără a-şi da seama că planurile lor înrăutăţesc, în loc să îmbunătăţească, condiţiile vieţii omeneşti pe această planetă.

Filozofii noştri vor discuta toate greşelile credinţelor creştine, dar nimeni niciodată nu va discuta religia noastră sub adevărata ei înfăţişare, deoarece nimeni nu o va cunoaşte cu adevărat, afară de cei ai noştri, care nu vor îndrăzni niciodată să-i descopere tainele.

În ţările zise înaintate, am dat deja naştere unei literaturi nebune, murdare, mârşave. Aceasta o vom răspândi câtva timp, chiar şi după ce am ajuns la putere, pentru a scoate mai mult la iveală deosebirea dintre discursurile, dintre programele noastre şi aceste nemernicii ale creştinilor. Iniţiaţii noştri francmasoni, crescuţi pentru a conduce pe creştini, vor alcătui discursuri, planuri, memorii, articole care ne vor da înrâurirea deplină asupra acestor oameni şi ne vor îngădui să-i îndreptăm către ideile şi cunoştinţele pe care vom voi atunci ca ei să le însuşească.

AL XV-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Secretul loviturii de stat mondiale ce va dura o zi. Condamnările la moarte ce vor fi pronunţate atunci. Soarta viitoare a tuturor francmasonilor creştini. Caracterul legendar şi mistic al puterii francmasonilor. Înmulţirea rapidă a lojilor francmasonice. Administraţia centrală a Marilor maeştri francmasoni. Tainica afacere Azeff. Francmasoneria este călăuza esenţială a tuturor societăţilor secrete. Importanţa tainică a succesului public. Colectivismul inerent. Victimele eventuale. Condamnarea ulterioară la moarte a francmasonilor. Prăbuşirea planetară a prestigiului legilor şi al autorităţii. Prealegerea francmasonilor. Scurtimea şi limpezimea exemplară a legilor care vor fi promulgate în timpul domniei viitoare a francmasonilor. Supunere totală şi necondiţionată faţă de autoritate. Măsuri dure contra abuzurilor de putere. Cruzimea neobişnuită a pedepselor. Limita vârstei pentru cei care vor fi judecători. Liberalismul judecătorilor şi al puterii vor dispare. Banul mondial al Statului Planetar Unic. Absolutismul fără precedent al

francmasoneriei. Dreptul de casație. "Aspectul" patriarhal al viitorului "guvern" Planetar. Zeificarea obligatorie a guvernului. Dreptul celui mai tare în calitatea sa de drept unic. Regele Statului Unic Planetar este considerat a fi patriarhul lumii.

Când în sfârşit vom începe a domni peste tot globul - cu ajutorul loviturilor de Stat (pregătite în aceeaşi zi) - şi după ce vom fi hotărât desființarea tuturor guvernelor în ființă (chiar dacă până atunci va mai trece o oarecare vreme), vom căuta să împiedicăm uneltirile şi comploturile împotriva noastră. În acest scop, vom osândi la moarte pe toți aceia care vor întâmpina venirea noastră la putere cu armele în mâini. De asemenea orice înființare de noi societăți secrete, ce nu va servi scopurile noastre, va fi atunci pedepsită cu moartea. Atât societățile secrete care există în zilele noastre şi care ne sunt cunoscute, ori care ne-au servit şi ne servesc încă, cât şi cele care nu ne sunt cunoscute, vor fi după aceea desființate, iar membrii lor vor fi trimişi în continente depărtate, în afara Europei. La fel vom proceda cu toți cei care ştiu prea multe despre noi (chiar din rândurile noastre, din Francmasoneria exterioară, care au ajuns să ştie prea multe lucruri secrete). Aceia pe care îi vom cruța pentru un motiv oarecare, vor trăi sub o veşnică amenințare a surghiunului.

De îndată ce vom avea puterea vom publica legi aspre prin care vom sili pe toți foştii membri ai societăților secrete, care ne sunt sau care ne-au fost rivale, să părăsească Europa, care va deveni centrul stăpânirii noastre. (Aici apare destul de clar că, în final, Europa va fi centrul sau, cu alte cuvinte, Comandamentul Francmasoneriei Mondiale).

În societatea umană în care, gradat noi am semănat din plin semințele dezbinării, nemulțumirii, şi a prins rădăcini neînțelegerea (cum este de exemplu protestantismul), nu se va mai putea restabili după aceea ordinea decât prin măsuri dure, rapide şi nemiloase, care vor dovedi o putere de neclintit; este evident inutil să se dea vreo atenție victimelor căzute pentru binele nostru viitor. Rolul fiecărui guvern care recunoaşte că există, nu este numai de a culege roadele privilegiilor sale, ci şi de a-şi îndeplini datoriile, pentru a ajunge la înfăptuirea anumitor scopuri, fie chiar cu prețul celor mai mari jertfe. Pentru ca un guvern să ajungă să fie neclintit, trebuie să-şi mărească la maximum aureola puterii sale, iar această aureolă nu se câştigă decât printr-o fascinantă inflexibilitate a puterii, care trebuie să poarte semnele unei atotputernicii oculte. Aşa era, până în vremurile din urmă, autocrația care tocmai de aceea rămâne singurul nostru duşman serios din întreaga lume, alături de Papalitate. Aduceți-vă în această direcție aminte de pilda Italiei înecate în sânge, care totuşi nu s-a atins de nici un fir de păr al lui Sylla, cel care a vărsat acest sânge. Sylla, prin puterea sa uluitoare, s-a ridicat până la cea mai înaltă treaptă în ochii poporului chinuit şi jertfit chiar de către el, iar întoarcerea lui îndrăzneață în Italia, l-a făcut şi mai inviolabil. Poporul nu se atinge niciodată de acela care-l hipnotizează prin îndrăzneală şi tăria voinței lui.

Aşteptând însă venirea momentului victoriei, cât şi pentru a grăbi clipa triumfului nostru, vom înființa şi vom înmulți lojile masonice în toate țările din lume. În aceste loji francmasonice, care pentru cei naivi vor părea opuse şi diferite, îi vom coopta şi îi vom atrage să intre în ele pe toți aceia care sunt sau pot fi nişte eminenți agenți. Aceste grupări, aceste "loji" vor reprezenta totodată centrul nostru principal de informații şi manipulare a maselor ignorante, fiindcă ele vor rămâne mijlocul cel mai eficient al activității noastre. Vom conduce centralizat, în mod strict, toate aceste societăți francmasonice (în mod aparent diferite) printr-o administrație cunoscută numai de noi - cei care suntem şi vom rămâne total necunoscuți, pentru a putea acționa cât mai eficient din umbră - şi care va fi compusă şi condusă în totalitate numai de cei mai inteligenți oameni ai noştri. Lojile noastre francmasonice vor avea fiecare câte un reprezentant numit de noi, iar acesta va fi cel care va da cuvântul de ordine şi programul pe care noi îl vom decide; în dosul acestui reprezentant se va ascunde nebănuită administrația despre care am vorbit. Vom forma şi vom întreține în cadrul acestor loji francmasonice focarul tuturor mişcărilor anarhice-revoluționare şi liberale, care vor servi scopurilor noastre. Aceste loji vor fi alcătuite din oameni cât mai docili şi maleabili, care vor proveni pe cât posibil din toate straturile societății, dar mai ales dintre cei bogați. Planurile politice cele mai secrete ne vor fi astfel aduse nouă totdeauna la cunoştință şi vor cădea în mâna noastră şi, în cazul în care vom fi de acord cu conținutul lor, ele vor intra imediat sub autoritatea noastră din prima zi a apariției lor. Printre membrii acestor loji vor trebui neapărat să fie cuprinşi aproape toți agenții poliției naționale şi internaționale, deoarece serviciile lor sunt de neînlocuit pentru noi, având în vedere că poliția poate nu numai să ia măsuri rapide împotriva

nesupuşilor şi recalcintranților, dar să şi acopere ori să muşamalizeze complet toate acțiunile noastre rele sau să găsească pretexte avantajoase pentru noi atunci când apar nemulțumiri şi când am putea fi descoperiți. Aceia care intră cel mai uşor în societățile secrete sunt de obicei nişte ambițioşi sau aventurieri şi sunt în general oameni uşurateci, cu care nu ne va fi greu să ne înțelegem pentru înfăptuirea planurilor noastre.

Dacă se vor naşte la un moment dat dezordini într-un Stat, aceasta va însemna că am avut chiar noi nevoie să generăm tulburări pentru a nimici o solidaritate prea mare. Dacă se va pune la cale un complot în sânul său, conducătorul acestei uneltiri va fi unul dintre cei mai credincioşi servitori ai noştri.

Este absolut firesc ca noi, cei puțini care facem parte din Ierarhia Francmasonică Secretă, şi nimeni altcineva, să fim cei care coordonează, nebănuiți de nimeni - din umbră - acțiunea Francmasoneriei exterioare, pentru că numai noi ştim cu adevărat unde vrem să ajungem; noi, numai noi cei ce facem parte din elită trebuie să cunoaştem scopul final al fiecărei acțiuni, în timp ce toți ceilalți membri ai lojilor nu trebuie să ştie mai nimic. Pentru membrii Francmasoneriei exterioare, scopul respectivei acțiuni va fi prezentat ca fiind altul şi astfel ei nici măcar nu vor bănui ceea ce urmărim noi atunci. Ei se mulțumesc de obicei cu un succes momentan, care le satisface amorul propriu în înfăptuirea planurilor lor, fără a observa că acest plan nu porneşte totdeauna din inițiativa lor ci le este sugerat de către noi.

Oamenii se înscriu cel mai adesea în loji din curiozitate sau fiind animați de speranța deşartă de a-şi satisface ambițiile politice cu ajutorul lor; alții vor să profite de relațiile oferite de noi iar unii numai pentru a-şi expune înaintea unui public visurile lor irealizabile, care în realitate nu se sprijină pe nimic. De cele mai multe ori acestor oameni naivi le este sete de emoția succesului şi a aplauzelor, manifestări cu care noi nu suntem niciodată zgârciți. Noi le oferim întotdeauna acest succes pentru a ne folosi ulterior de mulțumirea de sine care este legată de el şi datorită căreia oamenii primesc foarte uşor sugestiile noastre fără a băga de seamă, fiind în acelaşi timp cu totul convinşi că exprimă fără greş ideile proprii şi că ei nici nu ar putea fi în stare să şi le însuşească pe ale altora. Nici nu vă puteți închipui cât de uşor şi cum pot cădea chiar şi cei mai inteligenți oameni care se află şi rămân într-o stare de naivitate plină de inconştiență, cu condiția de a-i face să fie cât mai mulțumiți de ei înşişi. În acelaşi timp doar noi ştim cât este de uşor să-i descurajezi prin cel mai mic insucces, fie chiar numai prin încetarea aplauzelor, şi astfel să-i robeşti unei supuneri slugarnice numai pentru a putea obține mai mereu noi succese.

În măsura în care marii noştri Maeştri Francmasoni disprețuiesc gloria, numai spre a face să reuşească pe deplin şi cât mai repede proiectele lor, în aceeaşi măsură oamenii obişnuiți care au mintea unor copii sunt în stare să-şi jertfească toate țelurile lor numai şi numai pentru a obține cât mai multă glorie. Acest fel tipic de a vedea al lor ne uşurează foarte mult sarcina de a-i influența şi de a-i conduce. Aceşti tigri la înfățişare au în realitate sufletul unei turme de oi, iar capetele lor, cu rare excepții, sunt cu desăvârşire goale şi tocmai aceasta explică de ce ei pot fi influențați şi manipulați atât de uşor. Le-am dat acum drept cal de bătaie, aşa cum dai unui copil o jucărie, visul absorbirii complete a individualității omeneşti de către unitatea simbolică a colectivismului. Încă n-au ajuns să înțeleagă şi nici nu vor înțelege curând că această jucărie le-a absorbit deocamdată cu totul atenția. Este aici o încălcare fățişă a celei mai importante legi a naturii care, din prima zi a Creației, a făcut pe fiecare ființă deosebită de cealaltă, tocmai pentru a-şi afirma în mod creator individualitatea.

Faptul că noi am fost în stare să-i aducem, iar actualmente să-i menținem în această stare nebunească, nu ne dovedeşte oare cu o limpezime orbitoare, cât de puțin dezvoltată este mintea lor față de mintea noastră? Acest aspect este cea mai importantă garanție a succesului nostru. Cât de clarvăzători erau MAEŞTRII noştri francmasoni care au spus că pentru a atinge un scop mare nu trebuie niciodată să te opreşti în fața mijloacelor şi nu trebuie să-ți precupețeşti numărul victimelor jertfite! Noi n-am numărat victimele din rândurile noastre şi cu toate că la nevoie am sacrificat pe unii dintre ai noştri, procedând astfel, am dat Ierarhiei noastre francmasonice secrete o putere pe care altfel nu am fi dobândit-o poate niciodată. Victimele dintre cei ai noştri, relativ puține ca număr, ne-au apărat totdeauna la momentul potrivit de distrugerea totală.

Moartea este sfârşitul de neînlăturat al fiecăruia. Mai util este să grăbim moartea acelora care, plini de fermitate, pun piedici operei noastre, decât să murim noi, MAEŞTRII FRANCMASONI care am dat naştere acestei opere gigantice. Noi va trebui să-i osândim la moarte şi să-i executăm pe francmasonii trădători, astfel încât nimeni, afară de fraţii lor să nu poată să bănuiască ceva, nici chiar victimele condamnării noastre. Ei mor toţi, când trebuie, în conformitate cu planurile noastre, ÎN APARENŢĂ de moarte naturală.

Aceste măsuri drastice au înlăturat din sânul francmasoneriei (ordinare) orice urmă de împotrivire şi de nesupunere. Tot predicând creştinilor liberalismul, noi menţinem totodată şi pe agenţii noştri agitatori într-o supunere desăvârşită.

AL XVI-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Modul secret în care universităţile pot fi făcute să devină nevătămătoare. Clasicismul va fi pe deplin înlocuit. Educaţia în Statul Planetar Unic şi alte profesiuni. Reclama obligatorie a autorităţii "Stăpânitorului" cel nou în şcoli. Desfiinţarea completă a învăţământului liber. Noile teorii ale Statului Planetar Unic. Independenţa gândirii va fi reprimată. Învăţătura în Statul Planetar Unic se va face mai ales prin imagine.

În scopul de a nimici cât mai repede şi definitiv toate forţele colective care nu sunt ale noastre, vom întemeia noi altele, care vor acţiona într-un spirit nou aşa cum vrem noi (Universităţi). Rectorii şi profesorii vor fi pregătiţi în taină pentru munca lor, în spiritul nostru francmasonic, prin programe de acţiuni strict secrete şi amănunţite, de la care ei nu se vor putea abate absolut deloc. Ei vor fi atunci numiţi numai după ce vor fi verificaţi cu mare grijă şi vor depinde de guvern. Atunci când vom prelua puterea şi vom conduce printr-un Guvern Unic întreaga planetă, vom exclude complet din programele de studii dreptul cetăţenesc şi tot ceea ce priveşte aspectul tainic care se referă la problemele politice. Aceste mari secrete, care permit să fie manipulate masele, vor fi predate numai câtorva zeci de persoane alese chiar de noi prin testare pentru însuşirile lor speciale. Când vom fi în final la putere, vom scoate complet din programele de studii toate acele materii care înainte erau studiate şi care pot pricinui tulburări şi îi vom face pe tineri să fie ascultători şi să îi iubească până la idolatrizare (cultul personalităţii!) pe cei care îi vor conduce. Vom şterge apoi din memoria umanităţii toate informaţiile referitoare la faptele secolelor trecute care nu ne avantajează. Tot atunci vom face astfel încât vom desfiinţa în întregime orice formă de învăţământ liber. Sistemul de reprimare sistematică a gândirii binefăcătoare, creatoare, libere este de pe acum în vigoare în cadrul sistemului educaţional bazat din ce în ce mai mult pe folosirea persuasivă a imaginilor care va trebui să transforme cât mai repede oamenii în nişte animale supuse, care vor aştepta inerţi să li se înfăţişeze toate lucrurile prin imagini modificate conform intenţiilor noastre pentru a înţelege totul aşa cum vrem noi. În Franţa, unul dintre agenţii noştri cei mai eficienţi şi anume Bourgeois, a început deja să promoveze noul program de educaţie cu ajutorul imaginilor.

AL XVII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Baroul va fi restructurat. Influenţa preoţilor creştini va trebui să scadă tot mai mult. Libertatea conştiinţei se va urmări să fie diminuată. Regele Statului Planetar Unic al Francmasonilor va fi simultan şi Patriarh şi Papă. Mijloacele secrete de luptă ale francmasoneriei cu bisericile existente. Problemele curente ale presei contemporane aşa cum sunt ele privite de francmasoni. Organizarea cea nouă a poliţiei. Poliţia voluntară. Spionajul şi turnătoria după modelul grupărilor francmasonice secrete. Abuzurile de putere vor fi curent muşamalizate.

Baroul îi face cel mai adesea pe oameni să devină reci, cruzi, îndărătnici, totodată aceasta îi face să fie obişnuiţi să vadă totul în folosul apărării a nu contează ce şi nu pentru a susţine binele social. Prin aceasta ei demoralizează aproape în întregime tribunalul. Noi vom face din aceşti oameni împietriţi la suflet şi foarte servili funcţionari executivi. Avocaţii şi judecătorii vor fi lipsiţi atunci de dreptul de a comunica cu inculpaţii; ei vor primi numai procesele de la tribunal şi apoi îşi vor apăra clienţii după interogatoriul luat de tribunal, o dată ce faptele le vor fi astfel cunoscute. Ei vor primi în toate cazurile onorarii care vor fi independente de calitatea apărării. Aceasta va duce în scurt timp la suprimarea, printre altele, a corupţiei care

există actualmente în aparatul judecătoresc, căci la ora actuală acesta nu mai consimte să dea câştig de cauză decât numai celui care plăteşte. Am luat de asemenea măsuri pentru a discredita complet clasa preoților creştini, şi numai câțiva ani ne mai despart de desfiinţarea religiei creştine (CONSPIRAȚIA FRANCMASONICĂ MONDIALĂ CARE VIZEAZĂ SUBMINAREA ŞI DISTRUGEREA CREŞTINISMULUI). În general, presa noastră contemporană va demasca numai afacerile corupției de stat, religiile, incapacitatea flagrantă şi prostia actualilor conducători şi toate acestea vor fi făcute în termenii cei mai înjositori, pentru a-i ponegri şi calomnia mai ales pe cei buni şi destoinici în toate modurile, aşa cum numai noi ştim să facem cu genialitatea noastră diabolică. În timpul guvernării noastre planetare, fiecare al treilea om va supraveghea aproape permanent pe ceilalți. Atunci nu va mai fi deloc ruşinos să fii spion, cutră şi denunțător. Agenții noştri, care vor fi cozile noastre de topor în multe situații vor fi racolați atât din înalta societate, cât şi din clasele de jos şi chiar din cele de mijloc, dintre editori, tipografi, librari, comercianți, muncitori, birjari, lachei etc. Verificarea depozițiilor şi a tuturor arestărilor vor depinde atunci de un grup de controlori. Acela care nu va da cât mai detaliat raportul asupra a tot ceea ce a văzut şi a auzit în materie de politică, va fi considerat vinovat de tăinuire şi complicitate, fiind tratat după aceea ca şi când s-ar fi dovedit că a făcut aceste două lucruri. În regatul nostru universal, care va cuprinde toate țările ce vor fi atunci fără graniță, va fi obligatoriu pentru toți oamenii noştri devotați şi fideli să servească statul în felul acesta.

AL XVIII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Măsurile suplimentare de siguranță care vor fi luate de francmasoni. Supravegherea foarte atentă şi totală a conspiratorilor. O gardă numeroasă care îl păzeşte la vedere pe Preşedintele Statului indică ruina puterii. Garda regelui Statului Planetar al francmasonilor. Prestigiul mistic şi totalitar al puterii. Arestarea rapidă şi cercetarea abuzivă va fi realizată la prima bănuială atunci.

Când vom considera că este stringent necesar să întărim măsurile de protecție politică, vom declanşa imediat dezordine şi manifestări de nemulțumire, care vor fi amorsate şi exprimate de oratori buni. Persoane nutrind aceleaşi sentimente se vor uni cu ei. Aceasta ne va servi atunci drept motiv pentru a autoriza tot felul de percheziții şi supravegheri care se vor putea face chiar cu ajutorul poliției.

Nu trebuie să se uite că aproape totdeauna prestigiul puterii scade dacă se descoperă periodic că există comploturi împotriva sa. Noi am distrus nu o dată prestigiul conducătorilor buni prin desele atentate organizate de agenții noştri, care pentru noi nu sunt altceva decât nişte miei orbi ai turmei pe care o conducem. Vom sili astfel pe guvernanți să-şi recunoască neputința prin măsurile fățişe de siguranță pe care ei vor fi nevoiți să le ia şi astfel vom ruina complet până la urmă prestigiul puterii.

A păzi tot timpul, pe față un mare conducător înseamnă a recunoaşte slăbiciunea guvernului. Conducătorul Suprem ales de noi, când va apare în sânul mulțimii va fi totdeauna înconjurat de o mulțime de bărbați şi de femei care vor fi luați de cei naivi drept curioşi. Noi considerăm că o dată cu instituirea gărzii oficiale dispare prestigiul mistic al puterii.

Noi îi vom aresta imediat pe criminali la prima bănuială. Teama că ne-am putea înşela nu trebuie să fie un motiv care să dea posibilitatea de fugă ori de sustragere unor indivizi bănuiți de un delict sau de o crimă politică, situație pentru care noi ne vom arăta a fi neînduratori. Datorită prostiei lor şi a naivității conducătorilor de state, la ora actuală, guvernele nu sunt în stare să înțeleagă ce este în realitate politica şi care sunt tainele ei.

AL XIX-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Dreptul de a prezenta jalbe şi proiecte va fi speculat la maxim de francmasoni. Răzvrătirile şi rostul acestora. Crimele politice vor fi altfel judecate de tribunale. Reclama pentru crimele politice va trebui să înceteze pentru totdeauna.

Cu toate că noi nu vom îngădui ca fiecare să se ocupe în mod direct de politică, vom încuraja în schimb orice raport, orice cerere care va solicita guvernul să îmbunătăţească starea poporului: aceasta ne va permite să vedem cât mai clar şi la momentul potrivit toate lipsurile şi doleanţele supuşilor noştri, cărora le vom răspunde fie cu îndeplinirea cererilor făcute, dacă evident acestea nu ne lezează interesele, fie cu o respingere abil argumentată, care va urmări totodată să dovedească greşeala de judecată a celor ce le-au alcătuit. Uneltirile revoluţionare cel mai adesea nu sunt altceva decât lătratul unui căţeluş împotriva unui elefant. Pentru un guvern care este organizat, aşa cum trebuie, nu atât din punct de vedere poliţienesc, ci social, lătratul acestui căţeluş n-are însemnătate şi se produce numai pentru că dobitocul nu-şi cunoaşte de fapt nici locul şi nici însemnătatea lui. Va fi de-ajuns să se dovedească, printr-un exemplu sugestiv, atât importanţa unuia cât şi a celuilalt, pentru ca aceşti căţei să înceteze de a mai lătra şi să înceapă să dea bucuroşi din coadă de îndată ce zăresc elefantul. Pentru a răpi crimei politice faima ei de faptă vitejească, vom avea grijă să o punem înaintea judecătorilor pe aceeaşi treaptă cu furtul, omorul şi împreună cu orice altă nelegiuire mârşavă şi josnică. Atunci opinia publică va confunda destul de uşor în gândul ei această categorie de crime cu ruşinea tuturor celorlalte, şi va sfârşi prin a le privi cu acelaşi dispreţ. Noi ne-am propus de asemeni şi într-o anumită măsură credem că deja am izbutit să-i împiedicăm pe creştini să mai lupte împotriva uneltirilor noastre revoluţionare. În acest scop, atât prin presă, cât şi prin cuvântările noastre sau articolele publicate, în manualele de istorie care au fost şi vor fi în mod viclean alcătuite de noi, am făcut o abilă reclamă pentru aşa zisa jertfă totală de sine care a fost sau este făcută de către cei răzvrătiţi chipurile în vederea binelui obştesc. Această reclamă a mărit considerabil numărul liberalilor şi a aruncat totodată mii de creştini naivi în rândurile turmei noastre făcându-i să devină nişte supuşi francmasoni de duzină care ne servesc cu devotament interesele.

AL XX-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Noul program financiar. Impozitul va fi mărit în mod progresiv. Perceperea progresivă şi insidioasă a impozitului prin aşa zisele timbre. Casă de fond de titluri şi modul în care va fi evitată stagnarea banilor. Curtea de conturi. Desfiinţarea reprezentării. Stagnarea posibilă a capitalurilor. Emisiunea de bani noi. Schimbul aurului. Schimbarea cea nouă de cost a muncii. Bugetul. Împrumuturile statului şi modul în care vor fi ele realizate. Seria hârtiilor cu 1% dobândă. Hârtiile industriale. Conducătorii creştinilor: favoriţii şi totodată agenţii eficienţi ai francmasonilor.

Vom vorbi acum succint despre programul nostru financiar pe care special l-am păstrat pentru sfârşit, ca fiind punctul cel mai greu care totodată este culminant şi hotărâtor al planurilor noastre de acaparare a puterii asupra întregului pământ. Începând acum să vă vorbesc despre el, vă voi aduce mai întâi aminte ceea ce v-am mai spus odată, sub formă de aluzie, şi anume că, la noi, suma actelor noastre se rezolvă printr-o banală chestiune de cifre.

Când vom pune mâna pe putere şi vom domni nestingheriţi asupra întregii planete, guvernul nostru unic şi absolut se va feri în interesul său propriu de a încărca prea mult poporul cu dări; el nu va uita atunci să pozeze cu multă abilitate în rolul său de părinte şi apărător. Dar cum noi ştim dintotdeauna că organizaţia guvernamentală costă scump, va trebui totuşi să găsim din timp mijloace de întreţinere a ei. Iată de ce noi credem că trebuie pregătit un anumit echilibru financiar cu o deosebită grijă.

În timpul guvernării noastre planetare, unice, Regele ales de noi va avea şi va lansa cu ablitate ideea fictivă a legalităţii însuşirii şi proprietăţii asupra a tot ceea ce se găseşte în Statul său (acest lucru va fi destul de uşor de înfăptuit), el va putea tocmai de aceea recurge la confiscarea promptă şi aparent legală a tuturor sumelor de bani pe care el va crede că sunt necesare pentru a regla circulaţia monetară a Statului nostru planetar unic.

În felul acesta, atunci impozitele vor fi percepute fără sfială, dar progresiv şi ele vor asigura în realitate un venit cu mult mai mare decât cel dat de impozitul proporţional de astăzi. Conducătorul unic al statului nostru planetar nu va avea deloc nevoie de proprietăţi personale deoarece atunci tot ce este în stat este de fapt al lui, pentru că noi ştim că în cazul în care acesta ar avea averile sale personale acestea ar anula drepturile sale ABSOLUTE de proprietate asupra bunurilor şi a posesiunilor tuturor. Cumpărarea unei proprietăţi, sau primirea unei moşteniri, se vor face numai plătind o taxă de timbru progresivă. Calculaţi vă rog cât de mult vor depăşi aceste impozite care ne vor reveni doar nouă actualele venituri ale statelor de pe tot pământul.

Singurul individ care nu va mai avea atunci interesul să fure din banii statului este proprietarul lor unic, adică şeful statului nostru planetar. Tocmai din această cauză, controlul său direct interesat va face imposibile pierderile şi risipa. Puterea sa nu va fi niciodată la discreţia favoriţilor care-l înconjoară pentru a-i da strălucire şi măreţie, pentru că noi ştim că aceştia nu urmăresc în majoritatea cazurilor decât interesele lor şi nu pe acelea ale statului nostru planetar unic.

Crizele economice au fost şi vor fi deseori provocate cu abilitate chiar de noi cu scopul de a retrage bani din circulaţie. Capitaluri enorme rămâneau astfel fără să fie folosite, sustrăgându-se în acest fel banii statului, care era până la urmă obligat să se adreseze acestor capitaluri pentru a avea bani. Aceste împrumuturi măresc în final cu foarte mult datoriile statului prin plata ulterioară a dobânzilor. Concentrarea aproape de neimaginat în trecut a industriei în mâinile capitaliştilor, care au distrus şi vor distruge complet mica industrie, a absorbit nu numai toate forţele poporului ci şi pe acelea ale statelor actuale.

Orice împrumut pe care îl solicită dovedeşte din plin slăbiciunea statului respectiv şi neînţelegerea drepturilor sale. În viziunea noastră împrumuturile stau permanent deasupra capetelor guvernanţilor precum o sabie a lui Damocles, iar aceştia, în loc să ia de la popor banii de care au nevoie, printr-un impozit temporar, vin cu mâna întinsă precum milogii ca să cerşească de la acele capitaluri uriaşe care au fost şi sunt ale noastre. Împrumuturile externe sunt întocmai ca nişte lipitori care nu se mai pot desface de pe trupul statului decât atunci când cad singure sau atunci când statul le aruncă deoparte cu hotărâre. Totuşi statele din cauza prostiei lor fără margini nu numai că cel mai adesea nu le desfac, ci chiar continuă să şi le aplice, astfel că până la urmă multe dintre aceste state trebuie să piardă în urma acestor masive şi abile "luări de sânge" benevole.

Atâta timp cât împrumuturile sunt doar interne, aceasta nu face decât să mute banii din buzunarul săracului în acela al bogatului. Dar atunci când noi am cumpărat prin corupţie şi viclenie persoanele cele mai influente care ne trebuiau, urmărind astfel strămutarea cât mai grabnică a împrumuturilor la extern, aproape toate bogăţiile statelor au început să curgă ca nişte fluvii spre tezaurele noastre şi în urma acestui tratament aproape toţi oamenii au început să ne plătească un bir de robi. Dacă nesăbuinţa atât de evidentă pentru noi a conducătorilor de stat, în ceea ce priveşte afacerile statului şi prostia crasă persoanelor cu funcţii importante de conducere precum şi coruptibilitatea miniştrilor au încărcat ţările lor de datorii uriaşe pe care cel mai adesea acestea nu le pot restitui, trebuie să ştiţi că toate acestea ne-au costat bani şi au implicat eforturi. Hârtiile industriale (acţiunile) vor fi apoi cumpărate chiar de guvern care, din simplu tributar de impozite - cum este acum -, se va transforma mai târziu în împrumutător din calcul. O astfel de măsură abilă va face totdeauna să înceteze stagnarea banilor şi parazitismul şi va sugruma gradat presa, fiindcă trebuie să aveţi în vedere că aceste lucruri ne sunt foarte de folos atât timp cât noi nu avem puterea la nivel planetar; dar reţineţi că ele nu vor mai fi deloc de dorit atunci când o vom dobândi. Calculele pe care le vom prezenta atunci vor fi clare la momentul oportun şi ele vor pune astfel capăt abuzurilor de care la ora actuală noi ne folosim

cu abilitate şi îndrăzneală pentru a dobândi puterea, fiindcă trebuie să vă fie clar că toate acestea nu vor fi tolerate sub conducerea noastră planetară unică. Conducătorii pe care chiar noi îi povățuiam altădată să se distreze cât mai mult şi cât mai des pe banii statului prin recepții, etichetă, serbări, cadouri nu erau decât un paravan al nostru. Dările de seamă prezentate periodic de favoriții lor erau în realitate făcute de agenții noştri şi ele făceau promisiuni mincinoase şi îmbucurătoare asupra viitorului cum că acesta va aduce importante economii şi mari ameliorări... Economii de ce anume? De noi împrumuturi?... Aşa ar fi putut cei lucizi şi inteligenți să-i întrebe dacă ar fi fost astfel, dar nefiind, ei nu-i întrebau pe aceia care le citeau dările de seamă şi proiectele care veneau şi vin în continuare de la noi...

AL XXI-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Împrumuturile interne. Pasivul şi impozitele. Conversiile. Casele de Economii şi renta. Suprimarea completă a bursei fondurilor publice. Taxarea modificată a valorilor industriale.

Noi am profitat totdeauna din plin de corupția administratorilor şi de neglijența crasă a tuturor conducătorilor pentru a primi ulterior înapoi prin intermediul dobânzilor sume duble, triple şi uneori chiar şi mai mari, în urma acordării unor împrumuturi uriaşe care nu erau aproape deloc necesare statelor respective.

Când vom dobândi puterea absolută asupra întregului pământ, vom suprima în scurt timp toate Bursele de fonduri publice, deoarece nu vom mai admite ca prestigiul puterii noastre care va trebui să fie legendară să ajungă ştirbit datorită unor variații de prețuri. Aceste prețuri vor fi instituite atunci prin lege la valoarea lor reală. Vom înlocui astfel complet atunci bursele cu mari stabilimente de credit special a căror destinație va fi să taxeze valorile industriale în strânsă legătură cu valorile noastre guvernamentale. Aceste stabilimente vor fi atunci capabile să arunce pe piață, chiar într-o singură zi, peste cinci milioane de valori industriale. În felul acesta, toate intreprinderile industriale fără excepție vor depinde de noi. Vă puteți lesne închipui, sper, ce putere uriaşă vom dobândi în acest mod.

AL XXII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Secretul viitorului trebuie să fie ascuns cu grijă. Răul secular este singura bază a binelui viitor. Aureola puterii absolute şi adorarea ei mistică de către masele ignorante.

V-am arătat anterior secretul legăturilor noastre cu actualele guverne şi operațiunile financiare pe care noi le coordonăm permanent din umbră.

Să ştiți că toate acestea se vor împlini pentru că noi avem în mână cea mai mare forță modernă: AURUL. Cu ajutorul lui (al aurului) mai trebuie oare să demonstrăm că Ierarhia noastră este în mod evident predestinată să aibă şi să păstreze puterea absolută? Puterea noastră va fi mereu glorioasă atât pentru că ea va fi imensă, cât şi pentru că ea va guverna şi va conduce independent de poziția liderilor politici şi a oratorilor ce strigă cuvinte nebuneşti pe care ei le numesc principii mari şi care în realitate nu sunt decît utopii.

AL XXIII-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Reducerea drastică a producției obiectelor de lux. Mica industrie şi rolul ei. Şomajul reprezintă un mare pericol în cadrul Statului Planetar Unic. Interzicerea completă a beției. Condamnarea definitivă la moarte a vechii societăți şi învierea sa fără o nouă formă. Regele Statului Planetar Unic al francmasonilor va fi considerat în unanimitate ca fiind alesul lui Dumnezeu.

Pentru ca popoarele să se obişnuiască cu supunerea, atunci când noi vom avea puterea deplină asupra întregului pământ, trebuie să fie obişnuite la un moment dat cu modestia şi tocmai pentru aceasta trebuie să fie micşorată atunci producția de bunuri de consum.

Noi vom restabili apoi noua industrie, care va da lovitura capitalurilor particulare ale diverşilor fabricanţi, pentru că marii fabricanţi îndreaptă de multe ori, fără să ştie, avântul maselor împotriva guvernului. Noi ştim de asemeni că un popor care se ocupă aşa cum trebuie de mica industrie nu cunoaşte şomajul. Şomajul este de altfel lucrul cel mai periculos atât pentru conducere cât şi pentru noi.

Guvernul Mondial al nostru, care va lua atunci locul guvernelor actuale - guverne care deocamdată conduc popoarele deja demoralizate şi slăbite de noi, care au ajuns să tăgăduiască chiar şi puterea lui Dumnezeu - va fi nevoit să condamne la moarte astfel de societăţi muribunde şi chiar să le înnece în propriul lor sânge stricat, pentru a ridica pe ruinele lor viitoare Republica Mondială Planetară care va fi guvernată numai de noi.

AL XXIV-LEA PROTOCOL SECRET FRANCMASONIC

Întărirea rădăcinilor regelui Statului Planetar Unic al Francmasonilor. Pregătirea atentă şi iniţierea secretă a regelui. Îndepărtarea moştenitorilor săi direcţi. Regele Statului Planetar Unic şi cei trei iniţiatori ai săi. Regele Statului Planetar Unic va avea un destin aparte. Ireproşabilitatea totală a moravurilor externe ale regelui.

Mai mulţi dintre Maeştrii noştri francmasoni îi vor pregăti la momentul oportun atât pe conducătorii Republicii cât şi pe succesorii acestora, alegându-i nu după criteriul eredităţii, ci după aptitudinile lor, pe care noi le considerăm esenţiale şi îi vor iniţia în tainele ezoterice ale politicii. Urmaşii direcţi ai conducătorilor vor fi îndepărtaţi prompt dacă în timpul studiilor vor da dovadă fie de uşurinţă fie de alte însuşiri care în viziunea noastră nu le sunt folositoare pentru a conduce.

Numai cei care sunt totdeauna capabili de a conduce cu o mare viclenie şi fermitate fiind neînduplecaţi până la cruzime, vor primi în final după unele verificări dure frânele puterii din mâinile Marilor maeştri francmasoni. În caz că vreo boală - sau orice altceva - îi va slăbi voinţa şi inteligenţa, acel conducător va trebui să cedeze în scurt timp locul altuia care este mai capabil.

Singur Conducătorul Suprem şi cei trei Mari Maeştri Francmasoni care vor fi iniţiatorii săi vor cunoaşte cu adevărat ce se urmăreşte să se finalizeze în viitor. Nimeni altcineva nu va şti unde doreşte de fapt să ajungă Conducătorul şi tocmai de aceea nimeni printre ceilalţi nu va îndrăzni să se împotrivească la tot ceea ce el cunoaşte.

Conducătorul Suprem al Guvernului Mondial nu trebuie să fie dominat de pasiuni ci el trebuie totdeauna să-şi domine pasiunile. Stâlpul de atunci al umanităţii, în persoana Conducătorului Suprem ales de noi numai dintre ai noştri, trebuie să ne sacrifice doar nouă toate dorinţele sale personale.

COMENTARIU

Redăm în continuare un inspirat comentariu asupra planului strategic criminal al ofensivei francmasonice mondiale şi urmărim astfel să scoatem în evidenţă consideraţiile tactice aşa cum sunt ele expuse cu cinism în aceste protocoale:

1. Francmasonii mărturisesc aici scopul criminal pe care ei îl urmăresc şi expun cu o mare îndrăzneală mijloacele ce le vor întrebuinţa, pentru a ajunge la această ţintă. Scopul este: distrugerea oricărui Stat creştin, pentru a ajunge ei stapâni. Să vedem acum care le sunt mijloacele? Ca să se întrebuinţeze cele mai abile mijloace, trebuie ştiut cine este pentru ei adversarul, iar adversarul ce trebuie răpus până la urmă folosind nu contează ce mijloace malefice este naţiunea creştină din fiecare Stat european. După destăinuirea plină de impertinenţă a francmasonilor, omul este o bestie crudă, care nu ştie decât de frică. Pentru a stăpâni bestia trebuie în viziunea lor nebunească să pui mâna pe putere. Astăzi, când votul universal s-a acordat poporului, tocmai pentru aceasta trebuie să fie zăpăcite cu abilitate masele cu ideea libertăţii, pentru ca astfel poporul să prefacă libertatea în destrăbălare şi dezordine, şi astfel făcând să fie scăpate puterea din mâinile guvernanţilor, masonii şireţi şi cruzi ridicăndu-se la putere pe umerii poporului înşelat.

Cea mai evidentă dovadă cu privire la punerea în aplicare a acestui plan diabolic de luptă ne-o dă presa din toată lumea, condusă cam pretutindeni de francmasoni. Avem şi în ţara noastră, aşa cum fiecare îşi poate da seama (dacă este suficient de inteligent) o asemenea presă, care nu scrie decât numai şi numai în numele "libertăţii" şi "democraţiei".

Pentru a ajunge la o mare destrăbălare şi dezordine, francmasonii mărturisesc că vor lucra în special prin corupţie pentru a învrăjbi între ele toate partidele politice, pentru ca nu cumva să mai ajungă la vreo înţelegere, ei mărturisesc că vor acţiona ca să prostească şi să abrutizeze poporul creştin prin băuturi spirtoase; ei mărturisesc de asemeni că vor strica tineretul prin scrieri şi filme pornografice, şi că vor deprava femeile creştine prin lux fără măsură, superficialitate şi îndemnarea la prostituţie. Toate acestea ei le fac arătând cu o criminală făţărnicie că acesta este de fapt progresul. Învrăjbirea aceasta sistematică o urmăresc francmasonii cam peste tot şi fără îndoială că ei o urmăresc şi la noi în România. De aceea putem vedea cu toţii cât de înverşunate sunt luptele dintre partide.

În ceea ce priveşte băuturile alcoolice, nu întâmplător se constată mereu de către serviciile sanitare, falsificarea lor. Barurile de zi sau de noapte şi restaurantele se înmulţesc mereu şi într-o mult mai mare măsură decît celelalte magazine.

În privinţa degradării morale şi spirituale prin vicii şi pornografie se pot vedea zilnic şi la noi reviste şi ziare care sugestionează în acest sens şi îndeamnă în mod insidios tineretul la desfrâu, vlăguire, sexualitate animalică, prostituţie, sadism, masturbare, masochism, satanism.

Când prin astfel de mijloace se va ajunge să se destrame toate legăturile sociale şi politice din ţară atunci, spune el, se va arunca ca o fiară de pradă asupra a ceea ce a mai rămas din acest putregai şi va răsturna totul, pentru ca el să întemeieze apoi un Stat nou planetar unic.

În Statul cel nou Mondial, UNIC, ridicat pe ruinele Statelor creştine, francmasonii nu se vor mai călăuzi după regula LIBERTĂŢII. Acest cuvânt în viziunea sa criminală a fost bun de exploatat, spre a dărâma din temelii Statul creştin. El va întrebuinţa apoi NUMAI "despotismul absolut, fără de care nu poate exista civilizaţia".

În această luptă ascunsă şi pe zi ce trece mai agrigă, francmasonul şi-a luat ca tovarăş nedespărţit AURUL, cu care el îi cumpără pe creştinii slabi de înger şi manipulează cu viclenie masele de oameni prin presa aberantă cu care zăpăceşte minţile celor mulţi şi proşti.

2. Francmasonul a ştiut şi ştie totdeauna să tragă multe foloase din dezordine. Tocmai de aceea, el a căutat şi caută mai mereu să dezlănţuie dezordinea, revoluţia, războiul pentru că asemenea frământări i-au adus numai profituri.

Cum caută să profite francmasonii de dezordine? În două feluri: ei se îmbogăţesc, pe când creştinii sărăcesc şi se împuţinează în războaie; astfel ajung francmasonii să spună în final cuvântul hotărâtor chiar în Statele pe care au ştiut să le manipuleze cu viclenie pentru ca să le arunce în război.

Tocmai de aceea, cel mai adesea ei caută să facă din războaie o ceartă sângeroasă pentru bani şi cum ei au adunat, deloc întâmplător, tot aurul din lume în băncile lor, ei vor fi aproape totdeauna ascultaţi şi la încheierea păcii.

Dar în timp de pace oare cum acţionează cel mai adesea francmasonul? El caută înainte de toate să întunece judecata cea dreaptă şi cinstită a creştinului cu vorbe goale şi cu făgăduinţe mincinoase, despre care el încă de mai înainte ştie că nu se pot împlini. Prin ce mijloc? Prin PRESĂ. Francmasonul stă ascuns în umbră şi priveşte cu dispreţ cum alţii muncesc, le află necazurile, nemulţumirile şi apoi el începe prin presă să asmută mulţimea contra cârmuirii, să îi clatine încrederea în cinstea şi dreptatea conducătorilor, pentru a o atrage de partea lui.

De aceea ei caută în primul rând ca în orice ţară să pună mâna pe PRESĂ. Ei ştiu că în viziunea lor satanică presa este scara care duce la o putere pământească şi la bogăţie, peste cadavre de creştini.

3. Intrăm astfel şi mai adânc în sufletul satanic, perfid şi criminal al francmasonului; mai întâi el caută să distrugă sistematic ordinea stabilită prin Constituţie. Constituţia este legea de bază a Statului, care stabileşte un echilibru între puterile Statului: între Conducătorul acestuia, persoanele care cârmuiesc şi popor. El caută să sfarme această cumpănă dreaptă, căutând prin puterea aurului şi mai ales prin minciunile din presă să despartă pe conducători de poporul pe care îl conduc. Pentru a ajunge cât mai repede aici, ei împing pe toţi ambiţioşii să dea asalt puterii, îndeamnă pe toţi nepricepuţii să vorbească verzi şi uscate în Parlament, pentru a împiedica guvernele să facă legi, ei pun ziariştii să atace tot ce este bun, spiritual, divin şi cinstit în ţară, pentru ca poporul, care în naivitatea sa crede foarte uşor, să nu mai aibă încredere în nimeni şi să ceară mereu schimbare de guvern. Cu cât guvernele se schimbă mai des, cu atât slăbeşte mai mult puterea de a conduce şi de această slăbiciune nu profită decât francmasonul. De aceea, citim atât de des chiar şi în presa de la noi că e nevoie totdeauna de schimbări de guvern. Poporul care nu cunoaşte metoda, greu de învăţat, a guvernării, îi crede pe francmasoni, pentru că francmasonii pe de o parte îi mint cu impertinenţă prin conducătorii pe care îi cumpără cu aurul lor, iar pe de altă parte ei fac să fie tot mai nemulţumit poporul, căutând prin toate mijloacele să-l sărăcească şi să-i scumpească viaţa. Când omul este flămând şi copleşit de toate lipsurile, mai uşor pleacă urechea la minciuni, decât dacă îi merg toate bine. De aceea francmasonul din Protocoale mărturiseşte că puterea lor creşte foarte mult mai ales atunci când creştinului îi merge tot mai rău, astfel ne apare evident că puterea francmasonilor stă ascunsă în foametea creştinului, în nefericirea sa, în slăbirea tot mai mare a muncitorilor noştri.

Tocmai de aceea francmasonul îşi destăinuie gândul său criminal, că el, având puterea banului asupra celor pe care i-a sărăcit, îi va stăpâni complet şi mult mai aprig decât o făceau altădată regii şi împăraţii. La un semn al lor, toată mulţimea de flămânzi, sălbăticită de ura provocată de francmasoni prin presă, se va arunca asupra puternicilor zilei, va distruge totul şi atunci francmasonul scontează că va lua puterea. Asta el nu o visează, ci o mărturiseşte cu un cinism uluitor în Protocoale şi tot acolo el arată şi drumul pe care va ajunge la această mârşavă ţintă.

Dar oare în această revoluţie ei nu îşi vor pierde capul? Nu! spun ei cu impertinenţă, pentru că ei au pregătit revoluţia, ei ştiu când va izbucni şi doar ei vor şti să se ferească.

Aşa tind să ajungă în curând şi la noi fracmasonii aţâţând luptele politice, împiedicând orice unire cuminte între partide, cumpărând pe conducătorii lacomi de bani, învrăjbind poporul, aruncând sămânţa urii

şi a deznădejdii între mase. Dar peste hotare? Iată ce mărturisesc chiar ei: "Astăzi aproape nimeni nu ne mai poate ataca, pentru că deja suntem o mare putere care domneşte deasupra tuturor Statelor din lume; când spre exemplu ne atacă un Stat, ne apără imediat celelalte." De aceea spun ei că au ajuns la culmea puterii şi că puţin le mai trebuie să se încolăcească peste trupul ultimelor State de pe continent şi astfel să ajungă să ţină toată Europa în mâini ca într-un cleşte.

4. Francmasonul, care luptă cel mai adesea pe ascuns, mărturiseşte că astăzi a ajuns să fie o mare putere nevăzută. Şi pentru ca să înlăture cât mai repede orice concurenţă, el se ridică contra credinţei creştine, care iarăşi este o forţă nevăzută. Astfel el îşi dezvăluie planul, în conformitate cu care trebuie ruinată în întregime religia creştină. Francmasonul consideră că trebuie smuls din sufletul nostru spiritul strămoşesc al credinţei şi al preţuirii bunurilor sufleteşti, divine, mai presus de cele materiale. El caută sistematic să ne otrăvească, să ne cufunde pe nesimţite în mocirla poftei nemăsurate de bani şi a acumulării obsesive de bunuri materiale. Astfel creştinul ajunge să nu vadă pe duşmanul tuturor celor buni care este francmasonul. Cum va ajunge el aici? Înainte de toate el va trezi în noi pofta banului prin speculaţii în industrie şi va acţiona astfel încât valorile să treacă din mână în mână, până se vor înfunda tot în bugetul francmasonilor. Odată ce va trezi şi va amplifica această poftă nesăbuită, care ruinează sufletul, francmasonul va ademeni pe cei mai mulţi creştini de partea sa, şi apoi pe aceştia îi va trimite la luptă împotriva creştinilor celor buni şi dezinteresaţi, pentru a distruge astfel şi ceea ce a mai rămas bun şi divin. Fiecare, atunci când va privi atent şi lucid luptele politice ce se dau la noi pentru putere, va cerceta câţi luptători sunt francmasoni şi atunci la lumina cea nouă a Protocoalelor, el va înţelege multe din caracterul şi metodele luptelor politice din România. Pe această ţară, frumoasă şi bogată, care - conform profeţiilor faimoase ale indianului SUNDAR SINGH - are o misiune spirituală şi divină unică, şi-au pus ochii francmasonii; ei doresc să împiedice aici consolidarea unităţii spirituale a acestui popor ales de Dumnezeu, să sporească slăbiciunea, sărăcia şi dezordinea, pentru a ajunge - MAI ALES AICI- cât mai uşor la putere.

5. După ce el va ajunge să destrame tot ce era bun, sfânt şi întărit prin legi cinstite în societatea creştină, francmasonul îşi pune acum întrebarea: cum va guverna el peste mormanul de ruine şi tot el răspunde astfel: prin cel mai aprig despotism, dar şi acesta va fi întronat de o aşa manieră încât ei să rămână tot în umbră, să nu fie cumva văzuţi, dar mâna lor de fier ascunsă să ţină în frâu şi în sărăcie creştinii. Cum vor ajunge francmasonii să stăpânească opinia publică? Prin PRESĂ, această presă infectă - DE SCANDAL - va obosi lumea, căutând să critice cu viclenie tot ceea ce este bun şi va urmări totodată să zăpăcească minţile celor mulţi în aşa fel încât aceştia să nu mai ştie a se descurca aproape deloc în gestionarea propriilor lor afaceri. Al doilea mijloc este să se aducă atâta trivialitate, abjecţie, stricăciune, pornografie, păcate (vicii) în popor şi să învrăjbească partidele politice unele împotriva altora, până când în final se va ajunge la o criză generală cu neputinţă de vindecat.

Cinematograful a constituit şi constituie fără îndoială un progres remarcabil al fotografiei în legătură cu scenele în mişcare. Cine, decât francmasonii, poartă la ora actuală răspunderea pentru degenerarea cinematografului, care prin filmele de groază şi violenţă pline de crime şi abjecţii a ajuns să constituie o gravă primejdie morală, aşa încât a ridicat împotriva-i opinia generală a celor cu bun simţ (dar care sunt foarte puţini) care astăzi îl condamnă? Cine oare sunt (cu rare excepţii) patronii localurilor infecte de aşa zisă petrecere şi de dans cât şi a tuturor cluburilor de BINGO sau biliard unde se omoară timpul, se risipeşte în mod aberant energia psihică şi se distrug nervii creştinilor din toată lumea? Luaţi acei tineri debusolaţi drogaţi şi fistichiu gătiţi şi fetele de astăzi depravate, avide de senzaţii tari, care fumează, beau şi ascultă muzică SATANICĂ-METALICA sau ROCK, cu exteriorul lor straniu şi cu lipsa de simţ a răspunderii şi remarcaţi cum de la haina din afară până la intimitatea ideilor şi speranţelor lor demoniace, rele şi nesăbuite, puteţi în final să-i pecetluiţi aproape pe toţi cu aceeaşi etichetă: "Educaţi, rătăciţi, manipulaţi şi exploataţi de noi". Procedând astfel, faptele crude luminează cât se poate de viu fraza din Protocoale: "Printr-o educaţie împănată de principii şi teorii aberante, pe care noi le considerăm ca fiind false, dar pe care chiar noi le-am inspirat, am izbutit să rătăcim aproape în totalitate tineretul creştin şi am ajuns să-l prostim şi să-l demoralizăm". "Petreceri abrutizante cu mult alcool şi droguri, jocuri de noroc, localuri de dans care stresează şi tulbură mintea, mode paranoice fără gust, briliante false - toate acestea şi multe altele, care

"înfloresc" năucind puţina minte ce a mai rămas la unii exercită o presiune insidioasă nevăzută asupra poporului şi totodată înghit aproape toate sursele de venituri."

Protocoalele francmasonilor vorbesc de asemeni despre un Guvern Suprem Planetar care este o formă de cârmuire care stă cu mult deasupra Statelor, aşa cum s-a făcut cu Liga Naţiunilor (actuala O.N.U.) unde la ora actuală este ştiut că din umbră masonii cei puternici din Anglia şi din Statele Unite uneltesc şi hotărăsc aproape totul. În afară de această organizaţie, ei mărturisesc de asemeni cu mult cinism că întreaga maşinărie a oricărui Stat se află acum în mâna lor, pentru că maşinăria nu merge decât unsă cu bani şi aceasta este pentru ei firesc şi obligatoriu, pentru că aurul este al lor.

6. O importantă parte dintre mijloacele diabolice cu care francmasonii pregătesc ruina economică a creştinilor, sunt "monopolurile" de mărfuri şi articole, adică acapararea în mâna unora a tuturor lucrurilor necesare. Prin această acaparare masivă aproape toate preţurile se impun numai de către ei, după bunul lor plac, iar tot ce se mai găseşte în mâinile creştinilor este înghiţit rând pe rând, sau stors aproape în întregime tot de ei.

În primul rând este evident că cea dântâi acaparare a lor este făcută cu banii sau cu alte cuvinte cu creditul pe care ei îl acordă cu atâta "GENEROZITATE" Statelor. Aşa numita finanţare internaţională este menită a conduce în realitate, prin DICTAT şi şantaje insidioase de tot felul politica Statelor NUMAI după interesele LOR. Totodată, după cum mărturisesc chiar ei, în urma frământărilor politice, revoluţii sau războaie, se poate face simţită puterea mare a lor prin aceea că ulterior Statele, după asemenea frământări, au în mod OBLIGATORIU nevoie de împrumuturi foarte mari pentru echilibrarea bugetelor şi pentru acoperirea cheluielilor mari avute.

De aceea arată francmasonii că trebuie mărit cât mai mult prestigiul şi însemnătatea aşa numitei finanţări internaţionale de care toate Statele, spun ei, trebuie neapărat să atârne cât mai mult.

Astfel nu este deloc întâmplător că şi ţării noastre, luată ca ţintă de cucerire pentru ei, i-au impus pe lângă alte grele condiţii şi "clauza minorităţilor" care în realitate vizează controlul din afară a problemelor noastre interne. Ei bine, dacă noi am fi complet de acord, cu tot ceea ce francmasonii urmăresc să reuşească în ROMÂNIA imediat ni s-ar da (în schimb) bani mulţi ca împrumut, mărfuri, iar Leul probabil, ar ajunge iar la valoarea lui de mai înainte. Dar iată că în situaţia actuală din moment ce ei nu şi-au împlinit încă dobitoacele lor scopuri pe care le urmăresc la noi, au continuat şi continuă să-şi bată joc de interesele noastre, aducând Leul la devalorizarea de acum.

Iată prin urmare cu câtă abilitate şi viclenie şi-au făcut ei interesele, urmărind cu stricteţe punerea în practică a planului din Protocoale.

Uitându-ne cu o mare atenţie şi luciditate în jurul nostru, putem vedea foarte clar cum aproape tot, ceea ce ei au plănuit în urmă cu aproape 100 de ani se pune la cale şi se realizează acum sub ochii noştri CARE NU BĂNUIESC NIMIC. Inflaţia care creşte în fiecare zi, provocată chiar de ei, a adus la stadiul de criză îndeosebi creştinii. Toate bunurile şi pământurile, trec aproape întotdeauna în mâinile LOR. Preţul muncii se ridică tot mai mult, fără ca muncitorii să folosească ceva, căci prin intermediul maşinaţiilor şi a speculaţiilor puse la cale de ei preţul celor necesare se scumpeşte şi mai mult.

Prin acest exemplu, elocvent luat din mijlocul vieţii noastre de zi cu zi, putem vedea (dacă nu suntem, ORBI (tâmpiţi!)) cât de mult corespunde realităţii planul cel hidos şi criminal al Protocoalelor, care dovedeşte în mod semnificativ că mărirea reciprocă şi dezastruoasă atât a salariilor cât şi a preţurilor obiectelor de prima necesitate, nu este niciodată făcută pentru ca să câştige salariatul sau producătorul, ci tot numai EL - FRANCMASONUL.

7. Începând cu revoluţia franceză, aproape toate revoltele şi toate frământările, ca şi marea majoritate a războaielor din ţările creştine, au fost începute de ei sau au fost întreţinute de ei.

Spre exemplu, chiar la noi în ţară, răscoala din anul 1907 a fost fără îndoială pusă la cale şi întreţinută tot de ei, cu scopul (ascuns, se înţelege), de a profita cât mai mult de situaţia precară a ţării, pentru a obţine noi drepturi şi avantaje nemeritate care să-i ţină în fruntea treburilor publice, dar chiar şi în aceste condiţii ei tot au încercat şi încearcă mai departe să provoace noi dezastre prin revolte sau războaie.

Idei rău sau în mod nebunesc înţelese despre liberalism, idei vagi şi eronate despre aşa-zisa toleranţă, pe care Protocoalele le-au compromis şi apoi le-au murdărit cu desăvîrşire, au ajuns să subjuge în timp toate instituţiile noastre şi întreaga viaţă publică.

Aproape peste tot, francmasonii stăpânesc în mod ascuns şi prin această stăpânire ei urmăresc să pregătească ruina Statelor creştine, asmuţându-le pe unele împotriva altora, pentru ca mai apoi, atunci când această metodă va fi insuficientă, să utilizeze tunurile.

8. Când studiem o adunare importantă care hotărăşte asupra destinelor omenirii, şi mai ales dacă le cercetăm cu atenţie şi luciditate trecutul celor care participă la respectiva adunare, atunci aproape fără nici o greutate putem fixa momentul în care ei au căzut în situaţia fatală, ce le-a adus unele foloase de moment, dar care i-a făcut să devină şi să rămână în mod aproape inexorabil sclavii unei puteri satanice care evită lumina publicităţii. Toate aceasta nu se explică decât prin ideile diabolice din Protocoale: "Noi vom face să se aleagă Preşedinţii al căror trecut este pătat".

Ceea ce este însă şi mai grav, este faptul că tocmai din cauza acestei influenţe satanice predominante, adevărul, chiar dacă este descoperit pentru unii, iar pentru alţii care încă se află şi rămân mai departe sub influenţa LOR, este întunecat şi negat în totalitate, în această uriaşă şi planetară acţiune criminală ei sunt în mod constant ajutaţi de marea şi uluitoarea indiferenţă cu care chiar popoarele care sunt victime privesc deocamdată această problemă.

9. Conducerea Supremă francmasonică a hotărât ca cei aleşi dintre ei (francmasoni), care deja deţin conducerea lojilor masonice în cadrul popoarelor creştine, să nu acţioneze în mod similar pentru toate popoarele planetei, adică să nu acţioneze, cu alte cuvinte, după un model unic pentru toată lumea, ci ei trebuie să întrebuinţeze mijloace criminale adecvate care trebuie să fie oarecum diferite, în funcţie de natura şi specificul poporului în mijlocul căruia acţionează, numai astfel fiind asiguraţi că nu vor eşua în îndeplinirea planurilor lor criminale.

Atunci când francmasonii vor ajunge stăpâni peste toată lumea, ei spun că vor înlocui cuvântul lor de ordine de azi care este cuprins în deviza: "LIBERTATE, EGALITATE, FRATERNITATE", nu prin alte cuvinte, ci printr-un alt înţeles, pe care îl vor oferi acestei devize şi anume acel înţeles năucitor care le poate uşura stăpânirea, adică: dreptul la libertate, datoria egalităţii şi idealul fraternităţii.

Oare ce vrea să însemne această deosebire, care la prima vedere pare a fi numai între cuvinte? Până în momentul trecerii puterii în mâinile francmasonilor, libertatea, egalitatea şi fraternitatea vor putea să fie un ţel către care lumea creştină merge orbeşte, dar din momentul în care puterea va trece în mâinile LOR, libertatea, egalitatea ca şi fraternitatea urmează a fi acordate popoarelor numai în măsura în care sunt de obicei acordate drepturile şi executate datoriile, adică numai după bunul plac al celor care deţin puterea.

Peste toate aceste guverne ale statelor ce există pe această planetă ei spun că au un guvern al lor superior francmasonic, care doar acela conduce destinele lumii acţionând în mod ocult dar puternic. Puterea aceasta efemeră ei o au doar prin faptul că au la picioarele lor, prin banii şi aurul pe care îl deţin, pe toţi oamenii prăbuşiţi moral, corupţi, ambiţioşi, pătimaşi, plini de vicii sau pătaţi, ajutându-le ambiţiile murdare, răzbunările şi împlinindu-le toate poftele. În felul acesta ei spun că au în, sau la mâna lor pe aproape toţi conducătorii de ţări şi popoare, care, prin greşelile şi ticăloşiile lor (multe dintre ele trezite şi amplificate chiar de ei), vor aduce tot mai multe popoare la revoltă, până când acestea vor cere - CULMEA PĂCĂLELII - de la EI scăparea (salvarea).

Singura frică a francmasonilor sunt Regii (care nu au fost cooptați în francmasonerie), fiindcă aceştia, prin independența şi puterea pe care le-o dau drepturile de moştenire a Tronului, pot să se opună francmasonilor făcându-le prin aceasta mult rău. Pentru a ajunge la țelul criminal urmărit de ei, francmasonii au procedat mai întâi la izolarea poporului de conducătorul său, ridicând un zid de minciuni între ceea ce presa şi propaganda lor îl face să vadă, până când în final acesta (conducătorul) ajunge să fie un aderent orb al lor, pe care ei îl duc apoi de mână numai unde vor ei.

Ceea ce ne apare ca fiind cumplit de primejdios, este mijlocul în mod evident terorist cu care ei mărturisesc că vor scăpa de revolta omenirii creştine, atunci când aceasta se va deştepta. Ei spun că într-o asemenea situație vor scăpa de furia creştinilor, aruncându-le în aer toate oraşele mari, cu ajutorul drumurilor (tunelelor) subpământene pe care atunci le vor avea la dispoziție în respectivele oraşe, astfel încât ei vor îngropa în ruine revolta creştinilor uniți care ar îndrăzni să se ridice împotriva lor. Aşadar, într-o asemenea situație, asasinatul terorist în masă va pune vârf la toate crimele francmasonilor. Deşi la prima vedere aşa ceva pare incredibil să nu uităm tunelele care au fost construite în acest scop din ordinul FRANCMASONULUI CEAUŞESCU.

10. Prin orice mijloace, francmasonii pun în calea neamurilor creştine toate ispitele şi viciile, printre acestea la loc de "cinste" aflându-se otrăvirea lentă cu băuturi alcoolice, care fac totodată să se prăbuşească moralitatea şi facilitează corupția. Ei vor astfel să slăbească cât mai mult orice rezistență şi urmăresc în acelaşi timp să zăpăcească mulțimea în aşa fel încît aceasta să ajungă să creadă că ei sunt într-adevăr nişte "mari binefăcători" ai omenirii.

Stăpânirea aceasta ei scontează că până la urmă o vor avea asigurându-şi controlul şi domnia asupra majorității poporului, deoarece în viziunea lor criminală numărul celor din popor care se vor lăsa conduşi va fi acela care le va asigura puterea, întrucât, în conformitate cu părerea lor, cei mai mulți indivizi ai unui popor sunt răi, vicioşi, fără multă inteligență sau cultură, ei putând fi tocmai de aceea uşor de stăpânit prin frică. Tocmai de aceea francmasonii au luptat şi luptă pretutindeni pentru votul universal, întrucât prin el pot fi înlăturate cu uşurință mințile luminate ale creştinilor care prin vot, în strânsă legătură cu gradul de cultură şi starea socială a fiecăruia răzbăteau mult mai uşor la conducere, acolo unde vor să fie numai ei (francmasonii).

După introducerea zăpăcelii şi răsturnarea tuturor valorilor naționale şi spirituale din fiecare Stat, urmează în planul lor introducerea REPUBLICII, pe care, după cum se vede deja au introdus-o în multe State. Prin republică francmasonii consideră că pot conduce cu mult mai multă viclenie şi abilitate, întrucât republicile sunt în general conduse de oameni aleşi la intervale scurte de timp (3-4 ani), atât prin manipulări mârşave prin presă cât şi prin maşinațiile murdare ale conducerii lor ascunse. Preşedinții de republică la rândul lor, sunt în felul acesta de asemenea stăpâniți de ei. Ei spun că pentru a fi şi mai siguri de oamenii lor de paie, vor împinge cel mai adesea la preşedenția Statelor oameni compromişi care au o pată morală în trecutul lor.

În felul acesta, atât prin bani, cât şi prin presă şi prin influența lor mârşavă, ascunsă dar puternică ei pot face să fie aleşi exact oamenii lor în calitate de preşedinți ai Statelor; imediat după alegere ei îi vor ține pe aceştia în mână şi vor face cu ei ceea ce vor, prin şantaje. În cazul în care aceştia nu se vor supune, îi vor denunța la scurt timp după respectiva nesupunere pentru păcatele lor, care sunt cunoscute numai de francmasoni. Şantajați de frica de a nu pierde cumva "binefacerile" puterii, aceşti oameni de paie, vor juca aproape totdeauna după cum le vor cânta stăpânii lor (francmasonii).

Iată prin urmare de ce luptă francmasonii cu atâta înverşunare în presa lor contra Regilor, şi de ce au acționat cu atâta tenacitate şi au reuşit să facă să se prăbuşească atâția Împărați şi Regi, punând în locul lor nişte preşedinți de republică care erau în general "oamenii lor de paie". Acolo unde deja au reuşit să introducă republica, pentru a fi siguri de ea, au făcut la scurt timp după aceea să se voteze legi care interzic cu desăvârşire orice formă de manifestare care ar permite revenirea la guvernarea monarhică. Monarhiile sunt

privite ca fiind o mare piedică pentru planurile diabolice de stăpânire şi distrugere ale francmasonilor deoarece REGII nu sunt răspunzători în fața nimănui pe pământ, ci ei răspund doar în ceruri, în fața lui Dumnezeu, scăpând astfel complet de sub controlul şi puterea francmasonilor.

Pentru a ajunge să stăpânească şi mai abil lumea, francmasonii spun că vor face să fie aleşi preşedinții de republică de către Camerele Deputaților, însă acestor Camere li se va ridica cu timpul dreptul de a propune sau de a schimba legile, acest drept trecând după aceea numai asupra preşedinților de republică. În felul acesta, guvernele vor atrage aproape toate atacurile, iar pentru a fi scăpate de o răspundere efectivă, se va introduce peste tot apelul la popor, adică REFERENDUMUL. Poporul care va hotărî soarta preşedinților şi a guvernelor lor, va fi atunci servitorul lor orb şi aproape niciodată nu va hotărî altfel decât cum vor vrea francmasonii. În plus, pentru a avea şi mai la îndemână soarta popoarelor creştine, pe care să le poată arunca atunci când vor ei unele contra altora în războaie crunte, dreptul de a declara război îl vor lăsa tot numai preşedintelui, care mai mereu este aşa cum am văzut unealta lor supusă.

Mai departe francmasonii vor reduce tot mai mult drepturile şi garanțiile constituționale, pentru ca astfel să facă loc unei guvernări AUTOCRATE, care odată cu reducerea garanțiilor constituționale, va săpa tot mai adânc prăpastia dintre popoare şi guvernele lor.

Gândind cu luciditate la toate acestea ori de câte ori vedem nesfârşitele frământări dintre partide, ne putem da seama cât de aproape încep să se simtă francmasonii de nemernica lor victorie.

11. Până acum protocoalele secrete francmasonice au arătat mijloacele ascunse de distrugere a Statelor creştine, de acum înainte vom asista la ridicarea pe ruinele tuturor statelor creştine a Statului universal UNIC francmasonic care nu va mai avea frontiere. Protocoalele secrete declară că tot ce scrie astăzi presa din toată lumea despre libertate, despre democrație, despre o mai justă repartiție a bunurilor pământeşti, despre votul universal, despre aproape toate eforturile ce se fac pentru a aduce fericirea reală şi bunăstarea celor mulți şi nevoiaşi, toate acestea sunt bune pentru "brutele de creştini" care nu înțeleg mai nimic din ceea ce este real, şi care datorită naivității şi prostiei lor trebuie mai mereu să fie amețite cu făgăduieli deşarte. Ei mărturisesc însă că toate aceste vorbe goale vor trebui să dispară din lume în momentul în care vor ajunge ei la putere. Creştinătatea va fi atunci şocată şi înmărmurită de o asemenea întorsătură şi va aştepta inertă îndreptarea răului de la noii guvernanți; francmasonii consideră că atunci ea nu va mai fi în stare să opună vreo rezistență, după ce a fost redusă la un asemenea grad de mizerie sufletească şi materială. "Creştinii naivi şi proşti sunt întocmai ca o turmă de oi, iar noi suntem întocmai precum lupii printre ele. Ştiți ce li se întâmplă oilor când ajung lupii în turmă". Această mărturisire este cu atât mai prețioasă, cu cât constatăm că ea se aplică exact acolo (în statele) unde francmasonii au pus deja mâna pe putere.

12. Presa, care astăzi este un mijloc de apărare al tuturor libertăților aberante care merg uneori până la anarhie, va fi straşnic îngrădită atunci când va veni stăpânirea francmasonilor pentru aceasta promulgându-se legi care vor permite această restricție întrucât libertatea, aşa cum o înțeleg ei în timpul domniei lor, este în viziunea lor dreptul de a face numai ceea ce este îngăduit de legi. Ei vor împiedica total controlul opiniei publice, care se poate face astazi cu ajutorul tiparului, pe de o parte punând taxe foarte mari asupra tipăriturilor de orice fel, iar pe de altă parte prin obligativitatea ce o vor institui în a se cere înainte de apariția oricărei scrieri verificarea atentă şi revizuirea ei de către autorități. Prin aceste mijloace francmasonii scontează că vor reuşi ca tot ceea ce ar putea să le împiedice domnia prin trezirea opiniei publice, să nu vadă niciodată lumina presei.

Până atunci ei au acționat însă foarte mult şi au câştigat peste tot controlul necondiționat asupra marii majorități a presei din lumea întreagă, ascultând sfaturile date cu o inteligență diabolică de toți marii lor conducători pe care i-au avut şi care le spuneau: "Priviți totul ca fiind aproape nimic. Banii ca fiind nimic. Considerația sau disprețul ca fiind mai nimic. Priviți însă presa ca fiind totul, pentru că având controlul deplin asupra presei, vom avea astfel tot restul".

Presa, care cel mai adesea este manipulată de francmasoni, strecoară vrând nevrând sugestii insidioase foarte rele sau rele în sufletul cititorilor şi adeseori se lucrează în secret pentru slăbirea Statului, Naţiunii, Spiritualităţii, Moralei, a Armatei, a Bisericii, etc.

Tot astfel se poate înţelege CINE anume sapă la temelia iubirii dintre fraţi, asmuţând provinciile ţării unele contra altora numai pentru a-şi realiza interesele LOR politice, conform poruncilor din Protocoale, unde se vorbeşte de sprijinirea subversivă a autonomiei şi neînţelegerii dintre provincii: "Atenţia noastră se va întinde în mod special asupra provinciei. Trebuie adeseori să aţâţăm acolo speranţe şi dorinţe net potrivnice celor din capitală, căreia îi vom spune că acestea sunt speranţele şi dorinţele adevărate ale provinciilor, deşi e lesne de înţeles că izvorul dezbinărilor nu porneşte decât de la noi. Căci atâta timp cât noi (francmasonii!) nu ne vom bucura încă de o putere deplină, vom simţi adesea necesitatea de a înăbuşi glasul capitalelor cu acela al majorităţii, al poporului din provincii, care va fi lesne aţâţat de către agenţii noştri abili şi CHARISMATICI."

Deşi sunt scrise cu zeci de ani înainte de unirea Românilor, este aproape uluitor cât de exact se potrivesc aceste planuri cu cele ce se petrec acum la noi.

13. Nevoia zilnică de pâine îi va face pe oameni să tacă, iar prin diferite concursuri de loto, sport, artă, frumuseţe etc., adormiţi şi hipnotizaţi de cuvântul magic PROGRES, aceştia vor fi astfel distraţi şi îndepărtaţi de la problemele grave lăuntrice sau politice, consumându-şi zi de zi, în mod haotic şi inutil, un imens şi preţios capital de energie psiho-mentală pe care îl vor investi spre exemplu în frenezia unui steril meci de fotbal.

14. Religia creştină se urmăreşte a fi discreditată treptat de către francmasoni.

15. Cei care se vor opune într-un mod oarecare instaurării dominaţiei francmasonice vor fi pedepsiţi cu moartea. Francmasoneria exterioară este doar avangarda şi stâlpul de susţinere al Ierarhiei Francmasonice Secrete. Lojile francmasonice în calitatea lor de grupuri ale francmasoneriei exterioare sunt de fapt o creaţie a Ierarhiei Francmasonice Secrete. Odată cu proclamarea formală a Republicii Mondiale, unice această Francmasonerie simplă (exterioară) va fi desfiinţată la scurt timp după aceea împreună cu orice formă de liberalism.

16. De asemenea, se va desfiinţa învăţamântul liber (particular), iar în şcoli tineretul va fi crescut numai în spiritul noilor săi stăpâni (Ierarhia Francmasoneriei Secrete).

17. Baroul trebuie să fie demoralizat, atunci la fel şi prostimea. Instituţiile publice trebuie compromise, iar spionajul şi turnătoria trebuie să fie cultivate în mod sistematic.

18. Prestigiul persoanelor publice care sunt orientate în mod benefic şi divin trebuie să fie în mod sistematic desfiinţat, ca şi fiinţa lor, prin atentate, calomnii, denigrare sau folosind alte căi ascunse.

19. Toţi criminalii politici şi anarhiştii nu trebuie niciodată să fie prezentaţi publicului ca fiind nişte martiri care luptă pentru fericirea mulţimii.

20. Crizele economice mondiale sunt în mod intenţionat întreţinute de către Francmasonerie, cu scopul de a retrage banii din circulaţie; trebuie astfel ca guvernele să fie determinate - pe diverse căi - să facă împrumuturi externe uriaşe cu dobânzi mari, pentru a fi pe deplin la mâna (discreţia) Francmasoneriei. În viitoarea Republică Mondială Unică, proprietatea particulară va putea fi oricând confiscată de Conducătorul Republicii, care va fi singurul proprietar de fapt în stat.

21. În această viitoare Republică Planetară Unică, Bursele de fonduri publice nu vor mai avea ce căuta, deoarece atunci statul va fixa preţurile după cum el va dori. Până atunci, pe de o parte, împrumutând

cu sume uriaşe guvernele şi, pe de altă parte, întreţinând corupţia administraţiei, dominaţia francmasonică vine de la sine.

22. Această dominaţie urmează să se instaureze mai ales cu ajutorul aurului şi a banilor, care se află în mâinile membrilor Ierarhiei Superioare Secrete a Francmasonilor.

23. Mica industrie va fi, în viitoarea Republică Planetară, singura cale ce va împiedica apariţia şomajului.

24. Regalitatea este forma ideală de guvernare în cazul Statului Planetar Unic, însă ea este realizabilă numai atunci când regele Statului Planetar va fi ales şi educat de Ierarhia Superioară Secretă a Francmasoneriei.

Sfîrşit